

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love¹

(Ophævelse af krav om stemmeretsbegrænsninger, ny tilsynsstruktur i EU, almennyttige organisationer, offentliggørelse af tilsynsreaktioner og indløsning af mønter mv.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 29. april 2010, som senest ændret ved § 16 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.
2. Overalt i loven ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.
3. I § 1, stk. 2, ændres »§ 64, stk. 5« til: »§ 64, stk. 4«.
4. I § 1, stk. 16, ændres »§§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, § 136, § 139« til: »§§ 127-128«.
5. I § 5, stk. 1, nr. 10, litra a, ændres »8« til: »7«.
6. I § 5, stk. 6, nr. 4, ændres »§§ 129-131« til: »§ 128«.
7. I § 5, stk. 6, nr. 5, ændres »§ 135« til: »§ 128«.
8. I § 5, stk. 6, nr. 6, ændres »§ 132« til: »§ 128«.
9. I § 5, stk. 6, nr. 7, ændres »§ 136« til: »§ 128«.
10. I § 5, stk. 6, nr. 8, ændres »§§ 134 og 138« til: »§ 128«.
11. I § 5, stk. 6, nr. 9, ændres »§ 133« til: »§ 128«.
12. I § 7, stk. 2, indsættes efter »2, 4«: », 5«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II), (EU-Tidende 2009 nr. L 302, s. 97).

13. I § 8, stk. 2, indsættes efter »instrumenter«: »samt i bilag 4, afsnit A, nr. 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom«.

14. I § 45 ændres »§ 132« til: »§ 128, stk. 2«.

15. § 46 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 46. Ved et pengeinstituts, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af reglerne om hybrid kernekapital og reglerne om ansvarlig lånekapital, må virksomheden ikke samtidig lånefinansiere køb af kapitalindskud til detailkunder og professionelle kunder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for pengeinstitutter tegning og salg af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter lånefinansiere pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.«

16. § 46 a ophæves.

17. I § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt., udgår: », dog højst 20 stemmer«.

18. I § 84, stk. 1, og § 88, stk. 1, indsættes efter »104,«: »106, stk. 1,«.

19. § 85, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

20. I § 114, stk. 1, udgår: »§ 104, stk. 2,«.

21. § 128 affattes således:

»§ 128. Basiskapitalen er kernekapitalen tillagt den supplerende kapital med fradrag.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af basiskapitalen, herunder egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital.«

22. §§ 129-139 ophæves.

23. § 140 affattes således:

»§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og som ikke medgår til dækning af kravet til seriens basiskapital, medregnes ved opfyldelsen af kravet til basiskapital for realkreditinstitutter i øvrigt.«

24. I § 143, stk. 1, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger,«.

Nr. 7-8 bliver herefter nr. 8-9.

25. I § 143, stk. 1, nr. 7, indsættes efter »,«: »og«.

26. § 143, stk. 1, nr. 7, som bliver nr. 8, ophæves.
Nr. 9 bliver herefter nr. 8.

27. I § 145, stk. 1, 2. pkt., og i § 145, stk. 3, 1. pkt., ændres »uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5« til: »efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, med justeringer efter regler udstedt i medfør af § 148, nr. 5«.

28. § 145, stk. 9 og 10, affattes således:

»Stk. 9. Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringselskab eller et associeret forsikringselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringselskabets aktie- og garantikapital, og som er fradraget i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2, medregnes ikke i engagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 10. Følgende medregnes ikke i engagementet med udstederen af kapitalandelene:

- 1) Kapitalandele i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 pct. af disses aktie-, garanti- eller andelskapital.
- 2) Pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltningsselskabets efterstillede kapitalindskud i de nævnte institutter.
- 3) Direkte og indirekte ejede kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder, der er kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber eller finansieringsinstitutter, og det beløb der svarer til summen af kapitalandele i en anden virksomhed eller virksomheder i samme koncern.
- 4) Belånte kapitalandele i en anden virksomhed som fradrages i basiskapitalen efter regler udstedt i medfør af § 128, stk. 2.«

29. I § 145, stk. 11, ændres »i medfør af § 131, stk. 1, nr. 3« til: »jf. § 128«.

30. I § 148 indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) fradrag i basiskapitalen ved opgørelserne i § 145,«

Nr. 5-6 bliver herefter nr. 6-7.

31. I § 152 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »70 pct.« til: »60 pct.«

32. I § 168 indsættes efter »§ 163, stk. 1, nr. 4«: », og stk. 2, 1. pkt.,«.

33. I § 178, stk. 2, ændres »§§ 129 og 135« til: »§ 128«.

34. I § 254 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Administrator skal respektere aftaler om netting ved slutafregning, som livsforsikringselskabet har indgået, inden forsikringsbestanden blev taget under administration.«

35. I § 320, stk. 1, nr. 3, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

36. I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »fællesskabsplan« til: »EU-plan«.

37. § 344, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

38. I § 345 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Rådet kan delegere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, til Finanstilsynet.«

39. § 354, *stk. 6, nr. 21*, affattes således:

»21) Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, Banktilsynskomiteen i Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

40. I § 354 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 21, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem de Europæiske Tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-12 bliver herefter stk. 9-13.

41. I § 354 a, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

42. I § 360, *stk. 2*, ændres »bevilling som« til: »bevilling der er«.

43. § 361, *stk. 1, nr. 21*, affattes således:

»21) Organisationer der har et almenyttigt formål, og som anmoder om optagelse i et register for almenyttige organisationer, der kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4, betaler 750 kr. pr. anmodning.«

44. I § 361, *stk. 1, nr. 23*, ændres »100.000 kr.« til: »68.150 kr.«

45. I § 361, *stk. 1, nr. 24*, ændres »60.000 kr.« til: »40.900 kr.«

46. I § 361, *stk. 1, nr. 25*, ændres »6.000 kr.« til: »4.100 kr.«

47. I § 373, *stk. 1*, udgår »§ 129, stk. 9, § 132, stk. 1, nr. 4, § 134, nr. 7, § 138, nr. 8,«.

48. I § 373, *stk. 4*, indsættes efter »bøde«: »eller fængsel indtil 4 måneder«.

49. § 407, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

50. § 409 ophæves.

§ 2

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009, som ændret ved § 9 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Denne lovs § 16 a gælder for almennyttige organisationer som defineret i § 16 a, stk. 1.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. Efter § 16 indsættes før »Oplysninger fra tredjemand«:

»Almennyttige organisationer

§ 16 a. Almennyttige organisationer skal registreres hos Finanstilsynet, hvis organisationen indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller hvis organisationen videregiver midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål. Ved almennyttige organisationer forstås private juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter.

Stk. 2. Almennyttige organisationer, som nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover.

Stk. 3. Almennyttige organisationer, som nævnt i stk. 1, skal ud fra en risikovurdering træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager. Almennyttige organisationer skal endvidere træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere.

Stk. 4. Almennyttige organisationer, som nævnt i stk. 1, skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, der sikrer, at alle midler bogføres korrekt og anvendes til formål, der er i overensstemmelse med organisationens formål, samt skriftlige interne regler der sikrer overholdelsen af de regler, som gælder for organisationen og dens medarbejdere i henhold til denne lov og i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 5. Almennyttige organisationer, som nævnt i stk. 1, skal offentliggøre:

- 1) Vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål, som skal løbende opdateres.
- 2) Oplysninger om identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter, som skal løbende opdateres.
- 3) Årsregnskab.

Stk. 6. Det i stk. 5, nr. 3, nævnte årsregnskab skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor. Regnskabsåret skal følge kalenderåret og offentliggøres senest den 1. maj i det følgende kalenderår. Årsregnskabet skal indeholde oplysning om de væsentligste bidragsmodtagere.

Stk. 7. Almennyttige organisationer, som nævnt i stk. 1, skal opbevare oplysninger om de i stk. 2-6 nævnte forhold samt oplysninger om organisationens pengeoverførsler til udlandet i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Dokumenter, data eller andre oplysninger om organisationens aktiviteter skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger er

korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger i overensstemmelse med stk. 2-3. Ophører den almennyttige organisation, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysningerne, jf. stk. 5, nr. 2, opbevares i overensstemmelse med 1. pkt.

Stk. 8. Hvis en almennyttig organisation som nævnt i stk. 1 har mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, gælder bestemmelserne i § 7, stk. 1, og stk. 4-5.

Stk. 9. § 26 og § 27, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Bestemmelserne i stk. 1-4, 5, nr. 3, og stk. 6-9, gælder tilsvarende for personer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller som videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål.«

4. § 34 a ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 8*:

»§ 34 a. Finanstilsynet påser, at almennyttige organisationer omfattet af § 16 a, stk. 1 og 10, overholder reglerne i § 16 a og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Stk. 2. De i § 16 a, stk. 1 og 10, nævnte almennyttige organisationer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med de i stk. 1 nævnte regler.

Stk. 3. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en almennyttig organisation omfattet af § 16 a, stk. 1 og 10, med henblik på at indhente oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde almennyttige organisationer, som nævnt i § 16 a, stk. 1 og 10, inden for en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af de i stk. 1 nævnte regler.

§ 34 b. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme eller anden tilsynslovgivning.
- 2) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 3) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 4) Folketingets Ombudsmand.
- 5) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 6) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 7) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 8) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger

mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, under forudsætning af, at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

- 9) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med personers og virksomheders overholdelse af lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 4. Videregivelse i henhold til stk. 3, nr. 9, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 5. Alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-7, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 6. Videregivelse efter stk. 3, nr. 8-9, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 7. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

§ 34 c. Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. § 32, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for Advokatrådet. Tilsynet sker på grundlag af en vurdering af risikoen for overtrædelse af bestemmelserne, som er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Advokatrådet kan påbyde advokater inden for en frist fastsat af Advokatrådet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 34 d. Afgørelser truffet i henhold til § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen kan omfatte navn på den person eller virksomhed, som afgørelsen vedrører, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., kan der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

5. I § 37, *stk. 1*, indsættes efter »§ 16, stk. 1,«: »§ 16 a,«.

6. I § 37, *stk. 5*, udgår »eller« og efter »§ 34, stk. 7, « indsættes: »eller § 34 a, stk. 4«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 20. august 2009, som senest ændret ved § 18 i lov nr. 724 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 39 b affattes således:

»§ 39 b. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling.«

3. I § 83, *stk. 12*, der bliver stk. 13, ændres »fællesskabet« til: »Unionen«.

4. I § 84 indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Fondsrådet kan delegerere sin kompetence efter stk. 2, nr. 1, og stk. 3, til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder.«

5. § 84 a, *stk. 6, nr. 18*, affattes således:

»18) Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici samt organer etableret af dette tilsyn, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

6. I § 84 c, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Fondsrådets sekretariat efter delegation fra Fondsrådet.«

7. I § 84 d, *stk. 2*, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) reglerne om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår for short-selling udstedt i medfør af § 39 b,«

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

8. I § 84 d, *stk. 2*, indsættes efter nr. 9, som bliver nr. 10, som nye numre:

»11) reglerne om overtagelsestilbud, jf. § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4,

12) reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, § 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33 stk. 3 og 5, § 33 a, stk. 4, og § 33 b, stk. 3 og 4,«

Nr. 11-14 bliver herefter nr. 13-16.

9. I § 93, *stk. 5*, ændres »Det Europæiske Fællesskabs« til: »Den Europæiske Unions«.

§ 4

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 794 af 20. august 2009, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. Efter § 23 a indsættes før »kapitel 10« som nyt *kapitel*:

»Kapitel 9 a Klageadgang og rekurs

§ 23 b. Afgørelser truffet af Fondens bestyrelse kan indbringes for Finanstilsynet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for klageadgangen.

§ 23 c. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig imod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

§ 5

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 807 af 21. august 2009, som ændret ved § 10 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 5 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, § 6 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, og § 29 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. § 8, *stk. 2-3*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Samtidig med anmeldelse til registrering, jf. *stk. 1*, og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal en forening indsende et dateret og underskrevet eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet en kopi af vedtægterne med sin godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og det underskrevne eksemplar til foreningen.

Stk. 3. Ved anmeldelse og registrering efter *stk. 1* finder selskabslovens regler anvendelse med de fornødne tilpasninger, således at anmeldelsen skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet.

Stk. 4. I stedet for at indsende et dateret og underskrevet eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet som anført i *stk. 2*, kan foreningen indsende vedtægterne til Finanstilsynet ved at anvende digital kommunikation, jf. § 129.«

3. § 78, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* De regler i selskabsloven om fusion og spaltning, der gælder for aktieselskaber, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fusion og spaltning af foreninger efter *stk. 1* samt på sammenlægninger eller delinger af afdelinger efter *stk. 2*. Dog finder undtagelserne i selskabslovens § 242, 2. pkt., § 256, 3. pkt., § 257, *stk. 2*, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, *stk. 2*, og § 297, 2. pkt., hvorefter kapitalejere i enighed kan fravælge visse dokumenter, ikke anvendelse

på foreninger. Foreningen skal offentliggøre fusions-, spaltning-, sammenlægnings- og delingsdokumenter på sit kontor, hjemmeside eller på tilsvarende måde samt bekendtgøre i Statstidende, at dokumenterne kan rekvireres på foreningens kontor.«

4. I § 116, stk. 2, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

5. § 123, stk. 6, nr. 17, affattes således:

»17) Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.«

6. I § 123, indsættes efter stk. 7, som nyt stykke:

»Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 17, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

7. I § 123 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 116, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 116, stk. 1, 4. pkt.«

8. I § 123 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 18. september 2008, som ændret ved § 9 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 7 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, og § 27 i lov nr. 718 af 25. juni 2010.

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 49 a, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 7

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som senest ændret ved § 28 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 46 d, stk. 1, nr. 7, litra a, og § 65 d, stk. 1, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

3. I § 66 a, stk. 6, nr. 18, ændres »Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger« til: »Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger«.

4. I § 66 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 6, nr. 18, kan uanset tavshedspligten udveksles direkte mellem de Europæiske Tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici.«

Stk. 8-11 bliver herefter stk. 9-12.

5. I § 66 c, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 8

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som senest ændret ved § 16 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 25 q, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillige fastsætte nærmere regler om intern revision.«

3. I § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

4. I § 26 f indsættes efter »§ 26 b«: », § 26 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2,«.

5. I § 27 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 9

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1272 af 16. december 2009, § 12 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, § 1 i lov nr. 700 af 25. juni 2010, og § 18 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 67, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet kan tillige fastsætte nærmere regler om intern revision.«

3. § 70 c affattes således:

»§ 70 c. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 69, § 70, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 70 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

4. I § 76 b, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

5. I § 79, stk. 2, ændres »De Europæiske Fællesskabers« til: »Den Europæiske Unions«.

§ 10

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som senest ændret ved § 17 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

2. I § 6 b, stk. 1, nr. 7, litra a, ændres »fællesskabsretlige« til: »EU-retlige«.

3. § 6 h affattes således:

»§ 6 h. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 6 b, § 6 d, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, og § 6 e, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.«

4. I § 10 g, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»1.-3. pkt. gælder ligeledes for afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som foretages af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.«

§ 11

I Møntlov, jf. lov nr. 817 af 21. december 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter »medmindre de«: »er«.

2. § 4, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, er ikke lovligt betalingsmidler.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om, hvornår en mønt ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel efter stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 12

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret ved § 14 i lov nr. 516 af 12. juni 2009, § 7 i lov nr. 1273 af 16. december 2009, og § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 13

I lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. maj 2007, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 14

I lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, jf. lov nr. 469 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 15

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse 898 af 4. september 2008, som ændret ved § 8 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, § 2 i lov nr. 579 af 1. juni 2010, og § 31 i lov nr. 718 a 25. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Fællesskabet« til: »Unionen«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 7-12, 15, 22-24, 26-31, 34 og 48, træder i kraft den 1. juli 2011.

Stk. 3. Lov om en garantifond for indskydere og investorer som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, finder efter ikrafttrædelsen også anvendelse i forhold til klager, der er indgivet den 1. oktober 2010 eller senere, eller omhandler forhold, som er indtrådt i perioden fra den 1. oktober 2010 og frem til lovens ikrafttræden den 1. januar 2011.

§ 17

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland og Færøerne med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Forbud mod lånefinansiering af kapitalindskud
 - 2.2. Ophævelse af krav om stemmeretsbegrænsninger i spare- og andelskasser
 - 2.3. Opgørelse af basiskapital
 - 2.4. Kreditvurderingsinstitutter
 - 2.5. Fastsættelse af lånegrænse for pant i skibe
 - 2.6. Udvidelse af dispensationsadgang for forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD
 - 2.7. Regler om netting i administrationsboer
 - 2.8. Delegation fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd samt offentliggørelse af afgørelser og beslutninger, som træffes efter delegation
 - 2.9. Ny tilsynsstruktur i EU
 - 2.10. Mulighed for fastsættelse af afgift for almennyttige organisationer i Grønland og Færøerne
 - 2.11. Almennyttige organisationer
 - 2.12. Offentliggørelse i henhold til hvidvaskloven
 - 2.13. Tavshedspligt i henhold til hvidvaskloven
 - 2.14. Oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling af værdipapirer
 - 2.15. Offentliggørelse i henhold til værdipapirhandelsloven
 - 2.16. Ændrede regler for klageadgang (Garantifonden)
 - 2.17. Anmeldelse af investeringsforeninger mv.
 - 2.18. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om intern revision i ATP og AES
 - 2.19. Indløsning af slidte eller beskadigede mønter
3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser
4. Hørte myndigheder og organisationer mv.

1. Indledning

Det overordnede formål med lovforslaget er at gennemføre en række initiativer i lyset af den finansielle krise og derigennem yderligere effektivisere reglerne på det finansielle område. Derudover er det formålet at sikre størst mulig overensstemmelse med EU-retlige regler og følge internationale standarder bl.a. på hvidvaskområdet. Lovforslaget indeholder derfor en række

ændringer i den finansielle lovgivning. Ændringerne kan opdeles i tre hovedgrupper og har til formål at gennemføre initiativer i lyset af den finansielle krise, at øge åbenheden om Finanstilsynets virksomhed og gennemføre øvrige tiltag til at styrke håndhævelsen samt at gennemføre regler, som udstedes på baggrund af EU-regulering mv. Lovforslaget indeholder endvidere en række mindre ændringer, herunder ændringer af teknisk karakter.

1.1. Initiativer i lyset af den finansielle krise

For så vidt angår initiativer i lyset af den finansielle krise indeholder lovforslaget en bemyndigelse til at fastsætte regler om oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. Short-selling dækker som begreb over et salg af finansielle aktiver, som sælger ikke selv ejer. Med Bankpakken blev der indført en bemyndigelsesbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v., hvorefter der kunne fastsættes regler om forbud mod short-selling af aktier. Der findes i dag ikke regler vedrørende oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. Det foreslås derfor, at der indføres en bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling i overensstemmelse med Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalgs anbefalinger. Forslaget har til formål at sikre gennemsigtighed om short-selling på de finansielle markeder. Gennemsigtigheden kan bidrage til at modvirke markedsmisbrug og formindske risikoen for u hensigtsmæssige markedsforhold forårsaget af short-selling. Uagtet at Kommissionen arbejder på et forslag om regulering af short-selling, anbefaler Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, at man fra national side allerede nu indsætter mulighed for at fastsætte oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling, da det vurderes, at der vil gå noget tid, før Kommissionens forslag er endeligt vedtaget og trådt i kraft. Med forslaget vil det eventuelt på sigt blive muligt at erstatte det gældende forbud mod short-selling med oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. Fra dansk side afventer man Kommissionens kommende initiativer på området. Kommissionen forventes at komme med forslag til regulering af short-selling i efteråret 2010.

Med lovforslaget foreslås det præciseret, at forbuddene mod lånefinansiering af kapitalindskud henholdsvis aktier og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ. Herved sikres det, at der ikke er risiko for, at den finansielle virksomheds interesse i at styrke kapitalberedskabet kommer til at overskygge hensynet til kunden.

Det foreslås endvidere at ophæve det lovbestemte krav om, at der skal være stemmeretsbegrænsninger i spare- og andelskasser. Baggrunden for forslaget er, at de gældende stemmeretsbegrænsninger kan hindre et nødvendigt kapitalindskud fra en investor, der ønsker indflydelse i overensstemmelse med sit indskud. Stemmeretsbegrænsningerne kan også have den effekt, at de beskytter en bestyrelse, som ellers ville kunne blive afsat af henholdsvis garantier eller andelshavere. Med Kreditpakken er der i forbindelse med ønsket om konverteringsmuligheder for hybrid kernekapital stillet krav om ophævelse af stemmeretsbegrænsninger. Det er med det nye

lovforslag op til den enkelte sparekasses garantier eller den enkelte andelskasses andelshavere at bestemme, om der skal være en stemmeretsbegrænsning i vedtægterne.

Endelig præciseres det, at hvis et livsforsikringssselskabs forsikringsbestand tages under administration, skal administrator respektere de aftaler, som forsikringssselskabet eller den tværgående pensionskasse har indgået om netting, dvs. at hvor parterne har indgået flere kontrakter med hinanden, kan deres krav mod hinanden nettoopgøres. Hensigten med forslaget er således at præcisere, at en administrator ikke uden videre kan vælge at fjerne de finansielle kontrakter fra aktivregistret, som ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikringssselskabet, mens administrator på den anden side beholder de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikringssselskabet.

1.2. Øget åbenhed om Finanstilsynets virksomhed og andre tiltag til at styrke håndhævelse

Med henblik på at skabe øget åbenhed om Finanstilsynets virksomhed og for at styrke håndhævelse foreslås der indført en bestemmelse i hvidvaskloven, hvorefter Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – i overensstemmelse med, hvad der gælder på andre områder – skal offentliggøre afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven, når afgørelsen er af væsentlig betydning. Formålet med forslaget er at give offentligheden kendskab til personer og virksomheder, som på ét eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav på hvidvaskområdet og derved har øget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Offentliggørelsen kan omfatte navn på den person eller virksomhed, som afgørelsen vedrører, når dette skønnes at være af almen interesse for offentligheden, bl.a. med et præventivt sigte. Forslaget om offentliggørelse gælder også for beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres regler om, at almennyttige organisationer skal lade sig registrere hos Finanstilsynet, som skal føre tilsyn. Herudover stilles en række krav til de almennyttige organisationer, bl.a. om at organisationen skal have kendskab til identiteten af de største bidragsydere og bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere. Forslaget indeholder endvidere krav om offentliggørelse af oplysninger om organisationens formål, identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter samt årsregnskab. Forslaget bygger på en anbefaling fra Financial Action Task Force (FATF). FATF er et mellemstatsligt organ, hvis formål er at udvikle og fremme nationale og internationale politikker til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Reglerne skal gælde organisationer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål. Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er

ikke omfattet af bestemmelsen. Denne regulering skal medvirke til at hindre, at disse organisationer bliver misbrugt til at kanalisere midler til terrorformål. Samtidig vil regulering skabe større åbenhed om visse almennyttige organisationer og større sikkerhed for, at midler til bidragsydere anvendes til det tilsigtede almennyttige formål.

Der skabes endvidere hjemmel til, at der kan opkræves afgift fra almennyttige organisationer, som anmoder om registrering, i Grønland og på Færøerne.

Der foreslås endvidere indsat en tavshedspligtsbestemmelse i hvidvaskloven for ansatte i Finanstilsynet. Denne bestemmelse modsvarer de regler, som allerede gælder i henhold til bl.a. lov om finansiel virksomhed og lov om værdipapirhandel m.v. Efter den foreslåede bestemmelse er Finanstilsynets medarbejdere forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Tavshedspligten suppleres af en række undtagelser, og bestemmelsen kommer derved til at ligne de tavshedsbestemmelser, som Finanstilsynets ansatte er undergivet på andre områder.

Finanstilsynet har efter lov om værdipapirhandel m.v. mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse kan ske, når det skønnes at være af interesse for offentligheden at kende navnet på den fysiske eller den juridiske person. Det foreslås, at Finanstilsynet fremover også får mulighed for at offentliggøre fysiske og juridiske personers overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling og reglerne om forbud mod short-selling af værdipapirer. Offentliggørelse af påtaler vil medvirke til, at personer og virksomheder omfattet af værdipapirhandelsloven retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Finanstilsynet kan, som konsekvens af manglende overholdelse af lov om en garantifond for indskydere og investorer og regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i garantifondens vedtægter, tilbagekalde et instituts tilladelse til at drive virksomhed. Da en tilbagekaldelse af et instituts tilladelse til at drive virksomhed er en indgribende foranstaltning, foreslås der indført mulighed for, at disse afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet i henhold til lov om en garantifond for indskydere og investorer, kan indbringes for Erhvervsankenævnet i stedet for, at anlæggelse af retssag er eneste alternativ.

Endvidere foreslås der en ændring af reglerne om Fondsrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds mulighed for at delegere dele af deres kompetence til deres sekretariater, dvs. Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Ændringen foreslås for at skabe større fleksibilitet i tilfælde, hvor rådernes gentagne behandling af sammenlignelige sager har fået karakter af rutinesager. Ligeledes

gives der mulighed for, at rådene i afgrænsede tilfælde kan delegere principielle sager. Det foreslås ligeledes, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd henholdsvis de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter en klar og utvetydig delegation fra et af rådene.

1.3. EU-regulering mv.

Lovforslaget indeholder tillige regler, som gennemføres på baggrund af EU-regulering mv. Med lovforslaget foreslås det, at der indføres regler, der gennemfører den nye tilsynsstruktur i EU på det finansielle område. Reglerne er baseret på en endnu ikke vedtaget forordning, som dog på nuværende tidspunkt forventes at få virkning fra den 1. januar 2011. Forordningen lægger op til, at der oprettes et europæisk finanstilsynssystem (ESFS) bestående af et netværk af nationale finanstilsyn, som samarbejder med tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Disse tre nye tilsyn vil være en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed. To af de tre nye tilsyn vil være en ændring af det nuværende Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS). De tre nye tilsyn gives mulighed for at udstede bindende standarder. Hensigten med ESFS er at fremme harmoniseringen af reglerne og samtidig ensarte tilsynspraksis og -håndhævelse. De foreslåede ændringer består i konsekvensrettelser af den finansielle lovgivning som følge af den ændrede tilsynsstruktur samt ændringer som følge af, at de nye tilsynsmyndigheder får nye og mere omfattende beføjelser.

Som en følge af bl.a. den nye tilsynsstruktur i EU vil bestemmelserne om basiskapital blive genstand for løbende justeringer. Herunder vil der i lyset af, at de europæiske tilsynsmyndigheder får mulighed for at udstede bindende standarder, blive behov for at kunne tilpasse de mere detaljerede og tekniske dele af reguleringen hurtigere og mere smidigt. Det foreslås derfor, at reglerne om basiskapital i finansielle virksomheder fremover reguleres på bekendtgørelsesniveau og ikke som nu direkte i loven.

Lovforslaget foreslår lånegrænsen ændret fra 70 pct. til 60 pct. for pengeinstitutter, der yder lån, finansieret med særligt dækkede obligationer, og som er sikret ved pant i skibe. Ændringen skyldes, at det omarbejdede kreditinstitutdirektiv kun giver mulighed for en 70 pct. lånegrænse frem til den 31. december 2010.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut fastslår, at et kreditinstitut kan lade den kapital, der reserveres til fremtidige tab, afhænge af en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsinstitut, som skal være godkendt af de kompetente myndigheder. Det foreslås i den forbindelse i dette lovforslag, at der indsættes en

bemyndigelsesbestemmelse i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte en bemyndigelse for Finanstilsynet til at meddele forsikringselskaber tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD dispensation fra bestemmelsen om, at hvert selskab ikke investerer mere end 10 pct. af de samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser i aktier, andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, og obligationer, der ikke omsættes på et reguleret marked. Udvidelsen af dispensationsadgangen for forsikringselskaber og tværgående pensionselskaber har baggrund i direktiv 2002/83/EF om livsforsikring, som åbner adgang for, at myndighederne under nærmere angivne betingelser kan meddele denne dispensation.

1.4. Øvrig regulering

Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af møntloven således, at der fastsættes nærmere regler for, hvornår statens kasser og Danmarks Nationalbank er forpligtet til at ombytte mønter, der er meget slidte eller beskadigede. Med lovforslaget indføres en bestemmelse om, at mønter der er slidte eller væsentligt beskadiget, eller som har været udsat for en behandling, som har eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovlige betalingsmidler, og dermed ikke skal ombyttes. Samtidig bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser herom, hvis det skulle vise sig nødvendigt med uddybende regler.

Det foreslås tillige, at der indføres mindre ændringer i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. For det første er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes ved anmeldelse til registrering og ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer, nedsættes. For det andet foretages enkelte konsekvensrettelser som følge af den nye selskabslov, så det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Endelig har Finanstilsynet i lov om finansiel virksomhed hjemmel til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision. Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om arbejdsskadesikring indeholder ikke tilsvarende hjemmel til at fastsætte regler om intern revision i ATP og AES. Da det generelt i lovgivningen om ATP og AES er tilstræbt, at der er størst mulig overensstemmelse mellem reglerne for finansielle virksomheder og reglerne vedrørende ATP og AES – bl.a. med henblik på at sikre, at borgere, der har krav på ydelser fra disse institutioner, har samme grad af tryghed som efter lov om

finansiel virksomhed – foreslås det, at bemyndigelsen til at udfærdige regler for revisionens gennemførelse i henholdsvis ATP og AES udvides til også at omfatte regler om intern revision.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Forbud mod lånefinansiering af kapitalindskud

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 46, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber ved tegning af kapitalindskud omfattet af § 132 og § 136, stk. 1, ikke samtidig må tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud i den långivende finansielle virksomhed.

Endvidere fremgår det af lov om finansiel virksomhed § 46 a, som blev indsat ved lov nr. 67 af 3. februar 2009 om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter (Kreditpakken), at pengeinstitutter ikke må tilbyde detailkunder eller professionelle kunder lånefinansiering i forbindelse med salg af ansvarlig kapital i form af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Pengeinstitutterne må dog tilbyde lånefinansiering til pengeinstitutters ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Både lovens §§ 46 og 46 a har, med udgangspunkt i konkrete sager, til formål at forhindre, at finansielle virksomheder, som har en direkte interesse i at tilvejebringe ny kapital, påvirker kunderne til en lånefinansiering heraf. Der er i disse tilfælde risiko for, at hensynet til at styrke kapitalberedskabet kommer til at overskygge hensynet til kunden.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

Forslaget til en nyaffattelse af lov om finansiel virksomhed § 46 har til formål at præcisere, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ.

Det vurderes, at der ikke er behov for at udstrække forbuddet mod lånefinansiering af køb af kapitalindskud til også at omfatte godkendte modparter, f.eks. pengeinstitutter, som defineret i bekendtgørelse nr. 964 af 30. september 2009 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, hvorfor anvendelsesområdet for den gældende § 46 indskrænkes, idet det foreslås, at lånefinansiering til køb af kapitalindskud alene skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder, men ikke for så vidt angår godkendte modparter.

2.1.3 Forslagets indhold

Med den foreslåede ændring præciseres det i lov om finansiel virksomhed § 46, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget

initiativ. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der ydes et blacolån, som kunden efterfølgende anvender til køb af f.eks. kapitalindskud i den pågældende finansielle virksomhed. Tilsvarende gælder for en kundes træk på en allerede etableret kassekredit. Det afgørende for forbuddets anvendelsesområde er, at lånet ydes med henblik på køb af kapitalindskud, aktier eller garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed. Det skal således stå långiver klart, at lånet har til formål at finansiere køb af kapitalindskud m.m. Denne betingelse vil f.eks. være opfyldt i de tilfælde, hvor et lån ydes med sikkerhed i netop udstedte aktier i det långivende pengeinstitut.

Ligesom i den gældende § 46 a gælder forbuddet mod pengeinstitutters lånefinansiering af salg af ansvarlig kapital, i form af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut, ikke for pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Herudover indeholder forslaget en indskrænkning af anvendelsesområdet for den nugældende § 46. Som anført ovenfor under punkt 2.1.1. indeholder § 46 a kun et forbud mod at tilbyde lån til detailkunder og professionelle kunders køb af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Denne begrænsning gælder ikke i den gældende § 46 om lånefinansiering til køb af kapitalindskud. Med forslaget til nyaffattelsen af § 46 foreslås det i stk. 1, at også lånefinansiering til køb af kapitalindskud skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder.

2.2. Ophævelse af krav om stemmeretsbegrænsninger i spare- og andelskasser

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 81, stk. 3, som regulerer sparekasser, at sparekassens indskydere og garant er stemmeberettigede ved valg af repræsentanter til repræsentantskabet, som er sparekassens øverste myndighed, jf. stk. 1. Hver indskyder kan kun afgive 1 stemme. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Det fremgår i den forbindelse af stk. 5, at hvis en indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garant, er mindst 1.000, kan det, uanset bestemmelsen i stk. 3, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garantterne. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

Det fremgår af § 85, stk. 2, som regulerer andelskasser, at enhver andelshaver har ret til at møde op på generalforsamlingen og tage ordet dér, og at hver andelshaver har 1 stemme.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at der skal være stemmeretsbegrænsninger i både spare- og andelskasser. I sparekasser hæfter garantterne med deres indskud ligesom andelshaverne hæfter med deres indskud i andelskasser, jf. punkt 2.2.1. Stemmeretsbegrænsningerne bevirker, at hverken garant i sparekasser eller andelshaver i andelskasser kan opnå en indflydelse, der er i overensstemmelse med deres indskud, idet formålet med stemmeretsbegrænsningerne er, at der ikke

skal være en enkelt garant eller andelshaver, som skal kunne dominere henholdsvis sparekassen eller andelskassen.

Der er stor uenighed om, hvorvidt stemmeretsbegrænsninger generelt set er gavnlige eller ej. Det kan ikke udelukkes, at de gældende stemmeretsbegrænsninger i nogle tilfælde vil kunne forhindre et nødvendigt kapitalindskud fra en investor, der ønsker indflydelse i overensstemmelse med sit indskud. Derudover kan stemmeretsbegrænsninger have den effekt, at de beskytter en bestyrelse, som ellers ville kunne blive afsat af henholdsvis garantier eller andelshavere. Der ses ingen grund til at opretholde et lovkrav herom, idet det bør være op til den enkelte sparekasses garantier eller den enkelte andelskasses andelshavere at bestemme, om der skal være en stemmeretsbegrænsning i vedtægterne.

2.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver garant i en sparekasse højst har 20 stemmer, og at hver andelshaver har én stemme. Med forslaget vil det ikke længere være et krav i lov om finansiel virksomhed, at sparekassen har en stemmeretsbegrænsning i vedtægterne, og at andelskassen har en stemmeretsbegrænsning.

Forslaget bevirker ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, der findes i eksisterende vedtægter hos sparekasser eller andelskasser, skal ophæves. Hvorvidt disse stemmeretsbegrænsninger skal ophæves, bestemmes af henholdsvis sparekassens kompetente organ (repræsentantskabet) eller andelskassens kompetente organ (generalforsamlingen) med respekt af de majoritets- og quorum-regler samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i spare- eller andelskassens vedtægter.

2.3. Opgørelse af basiskapital

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 124, stk. 2, at basiskapitalen i penge- og realkreditinstitutter altid skal udgøre mindst 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og mindst 5 millioner euro (minimumskapitalkravet). Ifølge § 128, stk. 1, består basiskapitalen af den reducerede kernekapital tillagt den reducerede supplerende kapital og fratrukket beløb i henhold til § 139.

Reglerne for opgørelse af basiskapitalen fremgår af lov om finansiel virksomhed §§ 128-139. Efter lovens §§ 129-131 består den reducerede kernekapital bl.a. af egenkapital, evt. løbende overskud, indbetalt garantikapital og hybrid kernekapital, som bliver reduceret med bl.a. foreslået udbytte, immaterielle aktiver, skatteaktiver og løbende underskud.

Det fremgår herudover af lovens § 145, stk. 1, at et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder efter fradrag for henholdsvis særlig sikre dele og modtagne sikkerheder, garantier mv., ikke må overstige 25 pct. af basiskapitalen. Basiskapitalen opgøres uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og af fradrag i medfør af § 131, stk. 2, nr. 3, og § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

2.3.1.1. Strafferamme

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1, at overtrædelse af § 129, stk. 9, § 134, nr. 7, og § 138, nr. 8, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed §§ 128-139 er genstand for løbende justeringer som følge af nye direktivbestemmelser samt uddybende standarder og vejledninger fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS) og Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (CEIOPS).

Med forslag til ændringen af CEBS og CEIOPS til europæiske tilsynsmyndigheder der kan udstede bindende standarder (Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing a European Banking Authority COM(2009)501 og Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing a European Insurance and Occupational Pensions Authority COM(2009)502), vil der være behov for at kunne tilpasse reguleringen hurtigere. Finanstilsynet er af den opfattelse, at det derfor er mest hensigtsmæssigt, at reglerne for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder gennemføres på bekendtgørelsesniveau.

For at sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer foreslås det samtidig, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

2.3.3. Forslagets indhold

Med forslaget foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder. Bestemmelserne om opgørelse af basiskapitalen i lov om finansiel virksomhed §§ 129-139, vil således blive videreført i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapitalen, der vil træde i kraft samtidig med lovændringen.

Med forslaget, og som en konsekvens af ændringerne i §§ 128-139, bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Dette skal

sikre en korrekt opgørelse af basiskapitalen ved store engagementer, idet basiskapitalen ved opgørelse af 25 pct.-grænsen for engagementers størrelse også fremover, ligesom i henhold til den nugældende § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, opgøres uden tillæg for et positivt beløb, der fremkommer ved fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser at fratække de forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. den gældende § 135, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og opgøres uden fradrag, hvis forskellen er negativ, jf. den gældende § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

2.3.3.1. Strafferamme

Den foreslåede ændring i § 373, stk. 4, indeholder en bemyndigelse til, at Finanstilsynet i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital kan fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Der er tale om en videreførelse af den allerede gældende strafferamme i lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1.

2.4. Kreditvurderingsinstitutter

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af artikel 81 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), at et kreditinstitut kan lade den kapital, der reserveres til fremtidige tab, afhænge af en kreditvurdering fra et eksternt kreditvurderingsinstitut. Der skal således holdes mindre kapital til f.eks. et udlån til en virksomhed med en god kreditvurdering og mere kapital til en virksomhed med en dårlig kreditvurdering. Dette forudsætter dog, at kreditvurderingsinstituttet er godkendt af de kompetente myndigheder. Det fremgår videre, at myndighederne kun skal godkende et kreditvurderingsinstitut, når det opfylder en række nærmere angivne krav.

Ved et kreditvurderingsinstitut forstås en virksomhed, der udsteder vurderinger af kreditværdigheden, f.eks. stater, virksomheder og værdipapirer, og hvis kreditvurderinger er godkendt til brug i forbindelse med kreditinstitutters kapitaldækning.

På baggrund af kravene i direktivet er der gennemført regler herom i bekendtgørelse nr. 1470 af 17. december 2009 om kapitaldækning. Det fremgår af bekendtgørelsens § 16, at en kreditvurdering kun kan benyttes, hvis kreditvurderingsinstituttet er godkendt af Finanstilsynet. Bekendtgørelsens § 17 implementerer direktivets detaljerede krav, som kreditvurderingsinstitutter skal opfylde for at blive godkendt. Disse krav omfatter objektivitet, uafhængighed, løbende kontrol/revurdering, gennemsigtighed og offentliggørelse, troværdighed og markedsaccept samt procedure for ansøgning om godkendelse.

Det bemærkes i øvrigt, at langt de fleste kreditvurderingsinstitutter er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om

kreditvurderingsbureauer. Kreditvurderingsbureauer er virksomheder, der udsteder kreditvurderinger, men disse kreditvurderinger er ikke nødvendigvis godkendt til brug ved kreditinstitutters kapitaldækning (dvs. virksomheden har ikke status som kreditvurderingsinstitut). Forordningen stiller også en række krav om objektivitet, uafhængighed, løbende revurdering/kontrol og gennemsigtighed, og Finanstilsynet vil derfor forudsætte, at virksomheder omfattet af forordningen opfylder kravene.

2.4.2. Baggrunden for forslaget og forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, som sikrer, at der kan fastsættes nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger. Formålet med bestemmelsen er tillige at indsætte hjemlen, hvorefter de dele af bekendtgørelse nr. 1470 af 17. december 2009 om kapitaldækning, der vedrører nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger, er udstedt.

2.5. Fastsættelse af lånegrænse for pant i skibe

2.5.1. Gældende ret

Ved lov nr. 577 af 6. juni 2007 om særligt dækkede obligationer blev lånegrænsen for pant i skibe fastsat til 70 pct. Lovændringen implementerede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning).

Det fremgår af bemærkningerne til § 152 f i lov nr. 577 af 6. juni 2007:

”Det foreslås i § 152 f, at der for udstedelse af særligt dækkede obligationer med sikkerhed i skibe gælder en lånegrænse på 70 pct. af det pantsatte skibs værdi. I henhold til bilag VI, del 1, pkt. 68, i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv kan grænsen sættes til 70 pct. af det pantsatte skibs værdi. Denne grænse skal inden udgangen af 2010 revurderes, og på baggrund af denne revurdering kan Kommissionen i givet fald forlænge perioden efter proceduren i artikel 151 i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv med eller uden en revisionsbestemmelse.”

2.5.2. Baggrunden for forslaget

Muligheden for at fastsætte en lånegrænse på 70 pct. for pant i skibe gælder ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF bilag VI, del 1, pkt. 68, indtil den 31. december 2010.

På nuværende tidspunkt ser det ikke ud til, at Kommissionen vil forlænge denne periode, og derfor vil lånegrænsen for pant i skibe efter den 31. december 2010 være 60 pct. ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF. På den baggrund foreslås lånegrænsen for pant i skibe ændret fra 70 pct. til 60 pct.

2.5.3. Forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås det at ændre lånegrænsen for pengeinstitutter, der yder lån med pant i skibe, fra 70 pct. til 60 pct.

På nuværende tidspunkt er der ikke, ifølge de foreliggende oplysninger, pengeinstitutter, der yder lån efter bestemmelsen, og som dermed vil blive omfattet af ændringen. Ændringen kan dog få indirekte betydning for Danmarks Skibskredit A/S, som i dag yder lån med en lånegrænse på 70 pct. Det kan instituttet fortsætte med så længe, det ikke anvender særligt dækkede obligationer som fundinginstrument. Hvis instituttet måtte vælge at funde sig med særligt dækkede obligationer, vil det som følge af den foreslåede ændring af lånegrænsen fra 70 pct. til 60 pct. også være nødvendigt at ændre lånegrænsen for Danmarks Skibskredit A/S.

2.6. Udvidelse af dispensationsadgang for forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser, ATP, AES og LD

2.6.1. Gældende ret

Efter lov om finansiel virksomhed § 163, stk. 2, kan forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser højst investere et beløb, der svarer til 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser i unoterede aktiver. Bestemmelsen er indsat på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 1, litra e, hvoraf det fremgår, at hjemlandet for så vidt angår de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, stiller krav om, at hvert forsikringsselskab ikke investerer mere end 10 pct. af de samlede forsikringsmæssige bruttohensættelser i aktier, andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, og obligationer, der ikke omsættes på et reguleret marked.

Det fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktiver. Tilsvarende følger det af lov om Lønmodtagernes Dyrtdidsfond § 6 d, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Lønmodtagernes Dyrtdidsfonds aktiver. Endelig følger det af lov om arbejdsskadesikring § 70, stk. 2, at andre lån og værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, højst må udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikrings aktiver.

2.6.2. Baggrunden for forslaget

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 6, giver adgang til undtagelsesvis, behørigt begrundet og for en tidsbegrænset periode at fravige bl.a. de regler, der er fastsat i stk. 1, litra e. Det fremgår således af artikel 24, stk. 6, at hjemlandet uanset stk. 1 undtagelsesvis og efter anmodning fra forsikringsselskabet for en tidsbegrænset periode kan træffe afgørelse om, at de regler, der er fastsat i stk. 1, litra a-e, kan fraviges.

2.6.3. Forslagets indhold

Formålet med dette lovforslag er at implementere den i direktivets artikel 24, stk. 6, anførte mulighed for at dispensere således, at Finanstilsynet efter konkret vurdering af en ansøgning kan meddele forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser dispensation fra 10 pct.-grænsen i investering i unoterede aktiver.

Senest fra den 31. oktober 2012 skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). I Solvens II-direktivet er de gældende placerings- og spredningsregler ophævet, og i stedet indeholder direktivet i artikel 132 et krav om, at forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser ved investeringerne følger et såkaldt ”prudent person-princip”. Herudover skal forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser bl.a. også opfylde et risikobaseret solvenskapitalkrav, jf. direktivets artikel 100 ff.

En dispensation fra den gældende spredningsregel for investering i unoterede aktiver vil derfor blive gjort betinget af, at virksomheden allerede før direktivets implementeringsfrist den 31. oktober 2012 overholder det kommende ”prudent person-princip” og solvenskapitalkrav.

Der gælder en tilsvarende 10 pct.-grænse for investeringer i unoterede aktiver i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 2, lov om Lønmodtagernes Dyrtdsfond § 6 d, stk. 2, og i lov om arbejdsskadesikring § 70, stk. 2. Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at meddele Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring dispensation fra denne begrænsning. Det er herved tilstræbt at sikre en parallelitet med forsikrings- og pensionslovgivningen med de forskelle, som Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfonds og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring særlige karakter tilsiger. Da Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid ikke er direkte omfattet af Solvens II-direktivet, knyttes der ikke præcis de samme betingelser til en dispensation som overfor forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Finanstilsynet vil ved vurderingen af en dispensationsansøgning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdsfond eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid lægge vægt på, om de anvender ”prudent person-princippet” og i deres risikoprofil har taget hensyn til den forøgede risiko, der måtte være ved investering i sådanne aktiver.

Desuden foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til

§ 168 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

2.7. Regler om netting i administrationsboer

2.7.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget

Mange livsforsikringsselskaber indgår løbende finansielle kontrakter, f.eks. i form af renteswaps, med et pengeinstitut for at afdække forsikringsselskabets risiko for en renteændring, der kan betyde krav om øgede livsforsikringshensættelser. På et givent opgørelsestidspunkt kan nogle af disse finansielle kontrakter være tabsgivende for selskabet, mens andre kan være overskudsgivende.

Det er en del af standardvilkårene i sådanne aftaler, at der foretages såkaldt netting. Det betyder, at såfremt parterne har indgået flere kontrakter med hinanden, kan deres krav mod hinanden nettoopgøres. De nærmere regler herfor fremgår af værdipapirhandelslovens kapitel 18 og 18 a. Ifølge værdipapirhandelsloven § 50 er netting omregning til en nettofordring eller en nettoforpligtelse af fordringer og forpligtelser, der følger af overførselsordrer, som en eller flere deltagere udsteder til eller modtager fra en eller flere andre deltagere, med det resultat, at der kun kan gøres en nettofordring eller nettoforpligtelse gældende. Det fremgår imidlertid ikke af lov om finansiel virksomhed, hvordan en administrator skal forholde sig til finansielle kontrakter, der indeholder sådanne vilkår om netting. Dette søges derfor præciseret. Der kan opstå tvivl om, hvorvidt en finansiel kontrakt, der har en negativ værdi for livsforsikringsselskabet, er et aktiv i aktivregistrets forstand. I så fald kan administrator vælge at fjerne de finansielle kontrakter fra aktivregistret, der ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikringsselskabet og omvendt beholde de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikringsselskabet. Heroverfor står bestemmelserne i værdipapirhandelslovens kapitel 18 og 18 a, hvorefter nettingaftaler kan gøres gældende overfor et konkursbo, kreditorer mv.

Usikkerheden om, hvorvidt et aktiv er et aktiv i aktivregistrets forstand kan få betydning for prisfastsættelsen ved indgåelsen af finansielle kontrakter til afdækning af renterisici. Den kan også gøre det vanskeligt for et livsforsikringsselskab at indgå eller forny finansielle kontrakter, såfremt modparten vurderer, at der er en risiko for, at livsforsikringsselskabets bestand bliver taget under administration.

Beskyttelsen af de forsikredes interesser er et væsentligt hensyn bag lov om finansiel virksomhed, jf. f.eks. § 249, stk. 1, nr. 5. Det er imidlertid langt fra i de forsikredes interesse, hvis uklare bestemmelser gør det dyrt, vanskeligt eller endog umuligt for livsforsikringsselskaberne at indgå de nødvendige finansielle kontrakter til afdækning af deres renterisici. Bestemmelserne om administration af en livsforsikringsbestand forslås derfor ændret således, at de forsikredes interesse imødeses.

2.7.3. Forslagets indhold

Det foreslås at præcisere bestemmelserne om administration af en livsforsikringsbestand. Såfremt Finanstilsynet træffer beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand skal tages under administration, skal de i lov om finansiel virksomhed § 167, stk. 1, nævnte registrerede aktiver straks overlades til administrationsboet, jf. lov om finansiel virksomhed § 254, stk. 1. De registrerede aktiver ligger til sikkerhed for forsikringstagernes krav mod forsikringsselskabet. Forsikringstagerne har således en separatiststilling i disse aktiver. Administrator skal i henhold til § 254, stk. 3, lade aktiverne vurdere.

Hensigten med forslaget er således at præcisere, at en administrator ikke uden videre kan vælge at fjerne de finansielle kontrakter fra aktivregistret, som ved overgangen til administrationsboet viser sig at være tabsgivende for livsforsikringsselskabet, mens administrator på den anden side beholder de finansielle kontrakter, der viser sig at give overskud for livsforsikringsselskabet. Såfremt parterne allerede har indgået en aftale om netting af deres krav, skal administrator herefter respektere denne aftale. De finansielle kontrakter skal således indgå i aktivregistret med deres nettoværdi.

Da lovforslaget alene er en præcisering af gældende ret, skal en administrator således respektere aftaler om netting ved slutafregning i forbindelse med handel med finansielle instrumenter, uanset om disse aftaler måtte være indgået før lovens ikrafttræden.

2.8. Delegation fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd samt offentliggørelse af afgørelser og beslutninger, som træffes efter delegation

2.8.1. Delegation af kompetence fra Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen

2.8.1.1. Gældende ret

Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af vidtgående betydning for aktørerne på værdipapirmarkedet. Endvidere kontrollerer rådet, om reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt.

Det Finansielle Virksomhedsråd er Finanstilsynets øverste beslutningstager i principielle tilsynssager og tilsynssager med videregående betydning.

Begge de finansielle råd har delegeret dele af deres kompetence for enkelte sagstyper omfattet af rådernes kontrol, og for begge rådene omfatter den foretagne delegation kun sager, der overgives til politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af pågældende sager.

2.8.1.2. Baggrunden for forslaget

Fondbrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har gennem deres virke behandlet flere af de samme sagstyper således, at der er blevet fastlagt en klar praksis. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at der indføres en positiv hjemmel for rådene til at delegerede dele af deres kompetence til behandling ved de respektive sekretariater, dvs. Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Særligt for Fondbrådets kontrol med reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter er dette relevant, da væsentlige og principielle sager altid skal behandles direkte af Fondbrådet.

2.8.1.3. Lovforslagets indhold

Med den foreslåede ændring gives der mulighed for, at Fondbrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerede væsentlige sager til sekretariatsbehandling. Delegationen vedrører sager, hvor der er fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af pågældende sagstyper, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager.

Den foreslåede ændring giver endvidere mulighed for, at Fondbrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegerede principielle sager til sekretariatsbehandling. Delegationen kan blandt andet omfatte tilfælde, hvor det relevante råd vælger ikke at afgøre en sag eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles, men hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen færdiggør behandlingen, uden at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

2.8.2. Offentliggørelse af sager, som træffes efter delegation fra Fondbrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

2.8.2.1. Gældende ret

Fondbrådets kompetence omfatter sager, som er principielle eller som har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet. Endvidere omfatter Fondbrådets kompetence kontrol med, at regler for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt.

Kompetencen for Det Finansielle Virksomhedsråd omfatter sager, som er principielle eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder.

Der foretages i dag offentliggørelse af Fondbrådets og Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondbrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

2.8.2.2. Baggrunden for forslaget

Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under Fondsrådets eller Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence, altid vil have en interesse for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet henholdsvis de omfattede virksomheder.

Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af deres kompetence til sekretariatsbehandling. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid politianmeldelser som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder, herunder investorerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Det ønskes med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelsen af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere ønskes der med den foreslåede ændring at styrke den præventive effekt, som følger af offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation.

2.8.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at ligestille reglerne for offentliggørelse af afgørelser og beslutninger om at indgive politianmeldelse, for så vidt angår de tilfælde, hvor afgørelsen eller beslutningen træffes direkte af Finanstilsynets eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og de tilfælde, hvor afgørelsen eller beslutningen træffes af et af sekretariatene efter delegation.

2.9. Ny tilsynsstruktur i EU

2.9.1. Gældende ret

Efter lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 21, som blev indført ved lov nr. 1273 af 16. december 2009, kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden til Kommissionen, hvis den har behov herfor til varetagelse af dens opgaver i henhold Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, eller Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteén i Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

2.9.2. Baggrunden for forslaget

For at stå bedre rustet i fremtiden har EU fremsat en række forordningsforslag, der har til formål at gennemføre en ny tilsynsstruktur i EU på det finansielle område. Forordningerne skal træde i kraft den 1. januar 2011.

Der oprettes et europæisk finanstillingsystem (ESFS) bestående af et netværk af nationale finanstillingsmyndigheder, som samarbejder med tre nye europæiske tilsynsmyndigheder, der etableres ved at omdanne de eksisterende europæiske tilsynsudvalg inden for bank-, forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og værdipapirmarkedet. Der oprettes således en europæisk banktilsynsmyndighed (EBA), en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA). Endvidere oprettes et nyt Europæisk Råd for Systemiske Risici (ESRB) med ansvar for makrotilsynet med det finansielle system.

Forordninger er umiddelbart bindende for medlemslandene og må som udgangspunkt ikke gennemføres i national ret. Forslagene medfører, at enkelte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed ophæves, da tilsynssamarbejdet i EU fremover vil fremgå direkte af forordningerne.

2.9.3. Forslagets indhold

De eksisterende tilsynskomiteer CEBS, CEIOPS og CESR omdannes til egentlige tilsynsmyndigheder, henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA, med styrkede beføjelser på en række områder. Finanstillingsmyndigheden er medlem af EU-tilsynsmyndighedernes bestyrelse, og deltager i arbejdet i de tre tilsynsmyndigheder. EU-tilsynsmyndighederne får kompetence til at udarbejde udkast til bindende tekniske standarder, udstede henstillinger til medlemslandene i forbindelse med forkert anvendelse af EU-retten, agere på anmodning fra Kommissionen i nødsituationer, mægle i tvister mellem tilsynsmyndighederne fra forskellige medlemslande samt generelt arbejde for øget koordination og konvergens på tilsynsområdet i EU.

Finanstillingsmyndigheden følger de bindende tekniske standarder, som udarbejdes af disse tilsynsmyndigheder, og som tiltrædes af Kommissionen i overensstemmelse med EU-retten. Finanstillingsmyndigheden anvender som udgangspunkt de ikke-bindende vejledninger og henstillinger som tilsynsmyndighederne udarbejder, og agerer på baggrund af de øvrige beføjelser, som er tillagt disse myndigheder.

Endvidere etableres Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB), der skal overvåge økonomiske og finansielle risici i EU på makroniveau. Risikorådet kan komme med henstillinger og anbefalinger til tilsynsmyndigheder, medlemslande, Kommissionen mv. Finanstillingsmyndigheden følger som udgangspunkt advarsler om systemiske risici og vejledninger om foranstaltninger til afhjælpning af identificerede risici udstedt af dette organ.

Forordningsforslagene fastsætter bl.a., at nationale finansielle tilsyn kan udlevere fortrolige oplysninger til de nye europæiske tilsynsmyndigheder og til det Europæisk Råd for Systemiske Risici. Da der som udgangspunkt gælder en strafbelagt tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte, er det af praktiske grunde fundet hensigtsmæssigt at indsætte undtagelserne hertil direkte i loven, men dette berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed.

Af praktiske grunde er det endvidere fundet hensigtsmæssigt at gengive forordningsforslagenes bestemmelser om, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem de europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici under den forudsætning, at oplysningerne er nødvendige for udførelsen af opgaverne.

2.10. Mulighed for fastsættelse af afgift for almennyttige organisationer i Grønland og Færøerne

2.10.1. Gældende ret og baggrunden for forslaget

Lovens § 360, stk. 2, er indsat i den danske lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Den blev ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1531 af 14. december 2007 om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, da lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev sat i kraft, idet der i lovens § 360, stk. 2, henvises til en bestemmelse i hvidvaskloven, som ikke var sat i kraft for Færøerne på daværende tidspunkt.

Seneste anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed er nr. 1252 af 15. december 2004 og derved fra før vedtagelsen af lovens § 360, stk. 2.

Bestemmelsen i hvidvaskloven er gennemført på Grønland og Færøerne med henholdsvis lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler og lov nr. 467 fra 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med senere ændringer.

2.10.2. Forslagets indhold

Det foreslås, at der foretages en formel nyaffattelse af bestemmelsen med henblik på at skabe en hjemmel til, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2, også bestemmelser kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne.

2.11. Almennyttige organisationer

2.11.1 Gældende ret

Der er i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009 (hvidvaskloven), ikke bestemmelser om foranstaltninger mod finansiering af terrorisme gennem almennyttige organisationer bortset fra, at disse organisationer skal identificeres, legitimeres og overvåges af de virksomheder og personer,

der er ansvarlige efter hvidvaskloven, hvis der etableres et kundeforhold til disse. Fysiske og juridiske personer, som er underlagt loven, er bl.a. forpligtet til at undersøge de kunders aktiviteter, som efter deres karakter menes at have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det fremgår i den forbindelse af hvidvasklovens § 34, stk. 1 og 2, at tilsynet skal sikre, at reglerne i loven overholdes. Fysiske og juridiske personer, der udøver aktiviteter omfattet af lovens bilag 1, og som ikke er omfattet af lovens bilag 1, stk. 1, nr. 1-11, (virksomheder, der udøver finansielle aktiviteter m.v., som ikke er omfattet af lov om finansiell virksomhed), skal registreres hos Finanstilsynet for at udøve virksomhed omfattet af loven. Det fastslås samtidig i stk. 5, at de nævnte virksomheder og personer skal give tilsynet de oplysninger, der skønnes nødvendige, at tilsynet efter stk. 6 til enhver tid uden retskendelse kan få adgang til de nævnte virksomheder eller personer, samt efter stk. 7, at tilsynet kan pålægge de nævnte virksomheder og personer at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af loven.

2.11.1.1. Strafferamme og subjektive krav

Efter hvidvasklovens § 37, stk. 1, straffes forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af lovens bestemmelser med bøde.

Om det subjektive krav (tilregnelseskravet) fremgår det af forarbejderne til lov nr. 117 af 27. februar 2006 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme:

”Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at simpelt uagtsomme overtrædelser af lovens bestemmelser, i modsætning til den nuværende hvidvasklov, er straffri. Statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, der i henhold til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 30/6 1993 er tillagt tiltalekompetencen for hele landet med hensyn til overtrædelser af hvidvaskloven, har til Brydesholtudvalget oplyst, at der på baggrund af erfaringerne siden lovens ikrafttræden i 1993 ikke er behov for at kunne idømme straf for simpel uagtsomhed, og udvalget har foreslået en begrænsning af strafansvaret til tilfælde, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.”

Efter § 37, stk. 5 og 7, straffes personer eller virksomheder, som ikke efterkommer et påbud, med bøde.

2.11.2 Baggrunden for forslaget

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), som er et mellemstatsligt samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme.

FATF blev etableret af G7-landene i 1989 og har 36 medlemslande, herunder 15 EU-lande. FATF har vedtaget 40 anbefalinger, som vedrører bekæmpelse af hvidvask, og 9 særlige anbefalinger, som vedrører bekæmpelse af terrorfinansiering. Et vigtigt led i FATFs arbejde er i samarbejde med

International Monetary Fond (IMF) at foretage løbende evaluering af, om medlemslandene lever op til anbefalingerne.

I 2006 evaluerede IMF Danmarks overholdelse af FATFs anbefalinger. IMF's evalueringsrapport indeholder en række opfordringer til Danmark, herunder om at indføre nationale regler, der er i overensstemmelse med FATF's anbefaling (SR VIII) om "non-profit organisations". Denne anbefaling, der vedrører bekæmpelse af terrorfinansiering, har følgende ordlyd:

"VIII. Non-profit organisations

Countries should review the adequacy of laws and regulations that relate to entities that can be abused for the financing of terrorism. Non-profit organisations are particularly vulnerable, and countries should ensure that they cannot be misused:

- (i) by terrorist organisations posing as legitimate entities;
- (ii) to exploit legitimate entities as conduits for terrorist financing, including for the purpose of escaping asset freezing measures; and
- (iii) to conceal or obscure the clandestine diversion of funds intended for legitimate purposes to terrorist organisations."

En regulering af almennyttige organisationer ønskes indført for at hindre, at organisationerne bliver misbrugt til at kanalisere midler til terrorformål. Samtidig vil en regulering skabe større åbenhed om visse almennyttige organisationer og større sikkerhed for, at midler fra bidragsydere anvendes til det tilsigtede almennyttige formål.

2.11.3 Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes bestemmelser i hvidvaskloven i overensstemmelse med FATFs anbefaling SR VIII, som kan medvirke til at sikre, at almennyttige organisationer ikke bliver misbrugt til finansiering af terrorisme. Forslaget indeholder bl.a. krav om, at den almennyttige organisation skal lade sig registrere hos Finanstilsynet, der skal føre tilsyn med organisationen, og at organisationen skal have kendskab til identiteten af de største bidragsydere og bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere.

Ved almennyttige organisationer forstås private juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter. Lovforslaget omfatter i henhold til bestemmelsens stk. 1 almennyttige organisationer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller hvis organisationen videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål. Begrebet organisation skal forstås bredt, idet almennyttige organisationer kan have mange forskellige juridiske og organisatoriske former. Det skal således ikke være organisationsformen, som afgør, om

den juridiske enhed er omfattet af reglerne. Almennyttige organisationer, der ejes fuldt ud af staten, er ikke omfattet.

Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er ikke omfattet af bestemmelsen. Baggrunden for denne begrænsning er, at indsamling eller videresendelse af midler til fordel for formål her i landet vil være underlagt anden myndighedskontrol, herunder skattekontrol. Uden denne begrænsning ville bestemmelsen omfatte et meget stort antal organisationer, der samler ind til kulturelle aktiviteter, herunder sports- og andre fritidsaktiviteter, her i landet, hvor risikoen for misbrug til terrorfinansiering er helt ubetydelig.

Ved midler forstås penge eller midler, der ud fra deres natur må antages at kunne sidestilles hermed. Anden hjælp i form af naturalier, herunder it-udstyr, køretøjer, byggemateriale, levering af tæpper, mad, vacciner eller andet er ikke omfattet, hvis organisationen står som direkte leverandør heraf. Dette kan være tilfældet, hvis organisationen indsamler penge, som organisationen anvender til at købe fornødenheder eller andet, der herefter videresendes til bidragsmodtager.

Med henblik på at sikre at politiet i sager om efterforskning af terrorisme og terrorfinansiering skal kunne spore transaktioner tilbage til væsentlige bidragsydere, foreslås det, at den almennyttige organisation ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover. Det foreslås tillige, at almennyttige organisationer ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager samt sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere, herunder at de almennyttige organisationer skal være særlig opmærksomme på behovet for at få tilstrækkelige oplysninger om leveringskanaler og samarbejdspartnere, når de videresender midler til de lande, der er opført på FATFs liste over lande, hvor der er forhøjet risiko for terrorfinansiering.

Herudover foreslås det, at den almennyttige organisation skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, for at sikre, at alle midler er bogført korrekt og anvendt til formål, der er i overensstemmelse med organisationens formål, at organisationen offentliggør og løbende opdaterer vedtægter, herunder oplysninger om organisationens formål, oplysninger om identiteten på de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter samt årsregnskab, som skal være revideret af statsautoriseret eller registreret revisor, og som skal indeholde en række nærmere angivne oplysninger.

Det foreslås, at de i forslaget nævnte bestemmelser også skal gælde for personer, der indsamler midler til fordel for de nævnte formål i udlandet, eller som videre sender indsamlede midler til de

nævnte formål, uanset at disse personer ikke udgør en organisation. Hensynet bag bestemmelserne er også til stede, hvor der er tale om én enkelt eller flere personer.

Forslaget indeholder krav om offentliggørelse af oplysninger. Oplysningskravet skal omfatte organisationens formål, identiteten af de personer, der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter samt årsregnskab. Lovforslaget indeholder derudover krav om opbevaring af oplysninger i mindst 5 år. Hvis organisationen ophører, skal den senest fungerende ledelse sørge herfor. Endvidere indeholder forslaget krav om, at den almennyttige organisation skal undersøge en transaktion nærmere, hvis den har mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme. Hvis denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes.

Efter forslaget gælder reglerne i hvidvasklovens § 26 og § 27, stk. 1-3, om tavshedspligt og ansvar også for de almennyttige organisationer. Henvisningen til lovens § 26 indebærer, at de underretninger og oplysninger, som organisationen og dens ansatte i god tro videregiver i medfør af § 7, og standsning af transaktioner i medfør af § 7, stk. 4, ikke påfører organisationen eller dens medarbejdere nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt. Henvisningen til § 27, stk. 1-3, indebærer, at organisationen og dens medarbejdere samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for den almennyttige organisation, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om terrorfinansiering. I henhold til stk. 3 forhindrer forbuddet i stk. 1 ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatteydere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Med lovforslaget foreslås det, at Finanstilsynet skal påse, at almennyttige organisationer overholder kravene i lovforslagets § 16 a og EU's forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet skal have beføjelser svarende til, hvad der gælder for tilsynet med andre personers og virksomheders overholdelse af hvidvaskloven, jf. § 34. Dette omfatter oplysningspligt for de almennyttige organisationer, mulighed for at få adgang uden retskendelse og mulighed for at påbyde organisationen inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Påbud meddelt af Finanstilsynet kan i henhold til § 36 indbringes for Erhvervsankenævnet.

2.11.3.1. Strafferamme og de subjektive krav

Det er Finanstilsynets opfattelse, at kun forsætlige og groft uagtsomme overtrædelser af de foreslåede forbud for almennyttige organisationer skal straffes. Der er tale om en uændret videreførelse af det gældende tilregningskrav, som blev indført ved lov nr. 117 af 27. februar 2006, jf. ovenfor, hvor Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet oplyste, at der ikke var behov

for at kunne idømme straf for simpel uagtsomhed, hvorfor der blev foreslået en begrænsning af strafansvaret til tilfælde, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed.

Straffen for overtrædelse af de foreslåede ændringer bør være den samme som for de øvrige overtrædelser af loven, dvs. bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler. Tilsvarende foreslås det, at overtrædelse af et påbud givet af Finanstilsynet i medfør af § 34 a, stk. 4, skal kunne straffes med bøde.

2.12. Offentliggørelse i henhold til hvidvaskloven

2.12.1. Gældende ret

Der er i den gældende lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 6. august 2009 (hvidvaskloven), ikke mulighed for at offentliggøre afgørelser med angivelse af virksomhedens eller personens navn.

Finanstilsynet har i dag generelt mulighed for at offentliggøre afgørelser af væsentlig og principiel betydning i anonymiseret form. Det gælder både sager, der har været forelagt for Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, og afgørelser som Finanstilsynet har truffet på egen hånd. Det gælder dog ikke sager, hvor det ikke er muligt at anonymisere en afgørelse, fordi anonymiseringen ikke vil give en reel beskyttelse.

Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 354 a, som blev indsat ved lov nr. 515 af 17. juni 2008 (Åbenhedspakken), at Finanstilsynet som hovedregel skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om politimæssig efterforskning, som tilsynet træffer i forbindelse med tilsynet med finansielle virksomheder, med navns nævnelse. Dette gælder for alle afgørelser i tilsynssager af principiel karakter eller væsentlig betydning, som har været forelagt det Finansielle Virksomhedsråd.

2.12.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er, at offentliggørelse af afgørelser af væsentlig betydning med angivelse af virksomhedens eller personens navn vil medvirke til at sikre, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området. Dette svarer til den mulighed, som Finanstilsynet har i henhold til lov om finansiel virksomhed § 354 a på det finansielle område. Offentliggørelse med angivelse af virksomhedens eller personens navn skal finde sted, hvor offentligheden vurderes at have en interesse i at få kendskab til personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i den omhandlede regulering og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering.

2.12.3. Forslagets indhold

Med henblik på at give tilsynsmyndighederne adgang til offentliggørelse af afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven med angivelse af virksomhedens eller personens navn foreslås det, at afgørelser, som Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen måtte træffe i henhold til hvidvaskloven § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning.

Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal offentliggøre afgørelser truffet i henhold til hvidvaskloven, hvis afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering er af væsentlig betydning. Dette gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Dette vil som nævnt være tilfældet, hvis kendskabet til afgørelsen efter tilsynsmyndighedens vurdering vil medvirke til at sikre, at personer og virksomheder omfattet af hvidvaskloven kan indrette sig herpå og i øvrigt retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

Offentliggørelsen kan omfatte navn på den person eller virksomhed, som afgørelsen vedrører, når det skønnes, at offentligheden har en interesse i at få kendskab til personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i den omhandlede regulering og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Af væsentlige områder kan nævnes kravet om identifikation og legitimation af kunder, indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, overvågning af kundetransaktioner, opmærksomhedspligt og undersøgelsespligt i forhold til visse usædvanlige og komplekse transaktioner eller transaktioner, der har relation til lande på FATFs liste over højrisikolande, underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i tilfælde af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt pligt til at opbevare oplysninger i 5 år. Advokatrådets afgørelser er ikke omfattet af bestemmelsen, idet retsplejeloven indeholder særlige regler om offentliggørelse af afgørelser, hvor advokater ikke efterlever Advokatrådets påbud i henhold til den gældende § 34 a.

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens eller personens navn foreslås det, at offentliggørelse kan undlades, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Henvisningen indebærer, at offentliggørelsen ikke må indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningen angår. Dette omfatter dog ikke den risiko for økonomisk tab, som personen eller virksomheden måtte lide på grund af forringet omdømme som følge af afgørelsen. Oplysninger om enkeltpersoner må kun finde sted, hvis der er tale om personer, som afgørelsen vedrører.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler herfor. Hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt af hensyn til politimæssig efterforskning foreslås det, at afgørelsen med angivelse af navn efterfølgende vil blive offentliggjort, når disse hensyn ikke længere er til stede. Dette gælder dog kun i en periode på op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager over tid, samt af administrative årsager.

Offentliggørelsen må endvidere ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Finanstilsynet og de finansielle råd har i dag mulighed for at offentliggøre afgørelser af almen interesse i anonymiseret form. Hvis en afgørelse fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det f.eks. vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen, vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til den eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn. Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at der er adgang til aktindsigt i dokumenterne i den sag, som afgørelsen vedrører. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår en afgørelse offentliggøres. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort i afgørelsen, først blive orienteret om afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelse. Det vil sige, at i nogle tilfælde vil offentliggørelse først ske efter en vis periode – nemlig efter udløbet af den frist inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på forholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at hemmeligholdelsen er i overensstemmelse med børsreglerne.

Såfremt virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelsen af afgørelsen afvente selskabsmeddelelsen. Dette indebærer, at såfremt selskabet efter børsreglerne kan udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 27, stk. 6, vil offentliggørelsen af afgørelsen blive udsat.

Således som offentliggørelsesbestemmelsen foreslås formuleret, træffes der ikke en afgørelse om offentliggørelse, idet en afgørelse efter bestemmelsens ordlyd *skal* offentliggøres. Som følge heraf kan offentliggørelsen ikke påklages.

2.13. Tavshedspligt i henhold til hvidvaskloven

2.13.1. Gældende ret

Hvidvaskloven indeholder ikke bestemmelser om tavshedspligt for tilsynsmyndighederne, herunder bl.a. Finanstilsynet.

Finanstilsynet er på de øvrige finansielle områder, f.eks. i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og lov om forsikringsformidling, underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. Udgangspunktet er, at Finanstilsynet skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en tilsynsbelagt virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Finanstilsynet kan ikke videregive fortrolige oplysninger, selvom den fysiske eller juridiske person, som reglerne skal beskytte, giver sit samtykke. Finanstilsynet har dog mulighed for at videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, hvis virksomheden eller dens kunder ikke herved kan identificeres.

Til dette udgangspunkt gælder en lang række undtagelser, hvor Finanstilsynet har mulighed for at videregive fortrolige oplysninger. I den forbindelse bestemmes det, at alle, som modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, også omfattes af tavshedspligten. Dette gælder bl.a., når økonomi- og erhvervsministeren modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Den særlige tavshedspligt er nødvendig, fordi Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette kendskab er nødvendigt for, at tilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder.

2.13.2. Baggrunden for forslaget

Hvidvaskloven indeholder ikke bestemmelser om tavshedspligt for tilsynsmyndighederne, herunder bl.a. Finanstilsynet. Finanstilsynet er på de øvrige finansielle områder underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. Det er derfor relevant at indsætte en bestemmelse om tavshedspligt for Finanstilsynet, i hvidvaskloven, der svarer til bestemmelserne i den øvrige tilsynslovgivning.

2.13.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres bestemmelser, der i det væsentlige svarer til, hvad der gælder i henhold til andre finansielle tilsynslove, idet der dog er forskelle i den kreds af myndigheder, som de fortrolige oplysninger kan videregives til.

Det foreslås, at Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e skal være forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i de nævnte tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten gælder uanset, om der måtte foreligge samtykke fra den person eller virksomhed, som tavshedspligten skal beskytte. Fra tavshedspligten gælder en række nærmere angivne undtagelser.

Alle dem som Finanstilsynet i henhold til stk. 3 videregiver fortrolige oplysninger til, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

2.14. Oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling af værdipapirer

2.14.1. Gældende ret

Short-selling som begreb dækker over et salg af finansielle aktiver, som sælger ikke selv ejer. Short-selling kan eksempelvis ske ved, at en markedsdeltager for en periode låner en konkret aktiebeholdning af en investor mod betaling. Aktierne sælges herefter i markedet. På det tidspunkt hvor markedsdeltageren er forpligtet til at tilbagelevere de lånte aktier, køber markedsdeltageren aktier i markedet. Hvis kursen er faldet, kan aktierne nu købes billigere. Aktierne leveres tilbage til investor, og markedsdeltageren har herved tjent kursforskellen mellem salgs- og købstidspunktet. Short-selling kan også medføre tab for markedsdeltageren, hvis aktierne er steget på tidspunktet, hvor de tilbagekøbes.

Lov nr. 1003 af 10. oktober 2008 om finansiell stabilitet (Bankpakken) indførte en bemyndigelsesbestemmelse i lov om værdipapirhandel m.v. § 39 b, hvorefter Finanstilsynet kunne fastsætte regler om forbud mod short-selling af aktier. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1004 af 10. oktober 2008 om short-selling. Efter bekendtgørelsens § 1 eksisterer der et forbud mod short-selling i aktier udstedt af pengeinstitutter. Forbuddet blev indført for at sikre den finansielle stabilitet, mindske uroen på aktiemarkedene og undgå kortsigtet spekulation i kursfald, der kan have en selvforstærkende virkning. Der findes i dag ikke regler vedrørende oplysningsforpligtelser eller øvrige vilkår om short-selling.

2.14.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for udvidelsen af bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om forbud mod short-selling er at sikre, at bemyndigelsen ikke alene gælder aktier, men alle former for

værdipapirer, således at Finanstilsynet får mulighed for at udstede nærmere regler herom for at sikre den finansielle stabilitet, mindske uro på markederne for værdipapir handel og undgå spekulation.

Den 2. marts 2010 offentliggjorde CESR (Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) en rapport (Model for a Pan-European Short Selling Disclosure Regime, CESR/10-088), der anbefaler, at der indføres paneuropæiske offentliggørelsesregler om short-selling. Rapporten har derudover til formål at fungere som teknisk rådgivning om, hvorledes indholdet af reglerne bør være. Reglerne fra CERS kan udover regler om oplysningsforpligtigelser indeholde andre regler for short-selling, f.eks. andre vilkår for at foretage short-selling.

På den baggrund forventes der fremsat et forslag til regulering af oplysningsforpligtelser og andre vilkår vedrørende short-selling på europæisk plan. Såfremt et sådant forslag følger den sædvanlige EU-lovgivningsproces, er det sandsynligt, at det vil tage mindst to år inden, at et offentliggørelsesregime og andre vilkår om short-selling er blevet udformet, vedtaget og implementeret. Nærværende lovforslag skal sikre, at Finanstilsynet kan fastsætte nationale oplysningsforpligtelser og andre vilkår, indtil EU-reguleringen skal være gennemført i national ret. Herefter forventes bemyndigelsen benyttet til at gennemføre de forventede EU-oplysningsforpligtelser og andre vilkår om short-selling.

Formålet med at fastsætte nationale oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår er at sikre gennemsigtighed om short-selling på de finansielle markeder. Gennemsigtigheden skal afbøde eller minimere de negative konsekvenser, som short-selling kan have for markedet, uden samtidig at medføre en urimelig skadelig påvirkning af de fordele, som short-selling i øvrigt giver til markedet. Gennemsigtigheden kan eksempelvis være medvirkende til at afskrække mod og begrænse omfanget af især aggressiv og storstilet short-selling, som kan true opretholdelsen af et velfungerende marked.

Gennemsigtigheden kan endvidere bidrage til at modvirke eventuel markedsmissbrug ved, at Finanstilsynet har oplysninger om opbygning af større korte positioner. Herved får Finanstilsynet bedre mulighed for at træffe eventuelle foranstaltninger i tide. Som anført afventes EU-regulering på området, men det er forventningen, at ”advarslerne”, som Finanstilsynet modtager, kommer til at ligge i, at der etableres et indberetningssystem. I de tilfælde, hvor der sker short-selling i større omfang, skal der foruden underretningen til Finanstilsynet tillige ske offentliggørelse til markedet. Gennemsigtighed om short-selling kan derudover bidrage til bedre information i markedet bl.a. ved at give bedre indblik i markedsdynamikken og ved at gøre vigtig information, der vil gøre det muligt at opnå en bedre prisfastsættelse, tilgængelig.

2.14.3. Forslagets indhold

Det foreslås at udvide bemyndigelsen, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om short-selling af alle former for værdipapirer.

Bemyndigelsen kan benyttes til at fastsætte regler om oplysningsforpligtelser om short-selling. Oplysningsforpligtelserne forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort væsentlig position i værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF). Der kan være tale om en offentliggørelsesforpligtelse overfor markedet såvel som en underretningspligt over for Finanstilsynet. Det nærmere anvendelsesområde for oplysningsforpligtelsernes rækkevidde fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om at begrænse anvendelsesområdet til visse typer af værdipapirer eller kategorier af værdipapirer. Ligeledes vil der være mulighed for at undtage visse personer fra forpligtelsen, f.eks. market-makere. Disse nationale oplysningskrav forventes udarbejdet efter drøftelser med branchen med udgangspunkt i CESRs anbefalinger på området.

Bemyndigelsen kan endvidere benyttes til at fastsætte andre vilkår om short-selling. De øvrige vilkår forventes at finde anvendelse på juridiske såvel som fysiske personer, der besidder en kort position i værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF). Fastlæggelsen af hvilke vilkår, der skal reguleres, fastsættes i bekendtgørelsesform. Der kan være tale om fastsætte regler om de foranstaltninger, som sælger skal foretage i forbindelse med short-selling, for at sikre f.eks., at levering af værdipapirer kan ske. Ligesom ved reglerne om oplysningsforpligtelser vil der være mulighed for at undtage visse personer for at skulle sikre sig, at aftaler om short-selling indgås på de vilkår, der fastsættes i en bekendtgørelse.

2.15. Offentliggørelse i henhold til værdipapirhandelsloven

2.15.1. Gældende ret

Finanstilsynet har efter § 84 d i lov om værdipapirhandel m.v. mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Offentliggørelse kan ske, når det skønnes at være af interesse for investorerne at kende navnet på den fysiske eller den juridiske person. Muligheden for offentliggørelse kan ske i de i § 84 d, stk. 2, nævnte sager. Der er tale om sager, der vedrører bestemmelser, der er implementeret som følge af markedsmisbrugsdirektivet og gennemsigtighedsdirektivet. Der er ikke i dag mulighed for offentliggørelse af påtaler i sager om overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud, reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner, offentliggørelse af priser og transaktioner og forbuddet mod short-selling.

2.15.2. Baggrunden for forslaget

Baggrunden for forslaget er at udvide den eksisterende bestemmelse om, at Finanstilsynet, i henhold til visse dele af værdipapirhandelsloven kan offentliggøre påtaler i sager om overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling, reglerne om forbud mod short-selling af aktier, overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud samt reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner. Offentliggørelse af påtaler vil medvirke til, at personer og virksomheder omfattet af værdipapirhandelsloven retter deres opmærksomhed på vigtigheden af overholdelse af lovgivningen på området.

2.15.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre fysiske og juridiske personers overtrædelse af reglerne om oplysningsforpligtelser om short-selling og reglerne om forbud mod short-selling af værdipapirer.

Herudover foreslås det at udvide Finanstilsynets og Fondsrådets mulighed for at offentliggøre navnet på en virksomhed eller en fysisk person, som i henhold til § 83, stk. 1, meddeles en påtale for overtrædelse af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Det drejer sig om sager om overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud, reglerne om værdipapirhandlers indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner.

Dette er i overensstemmelse med direktiverne på det børsretlige område, hvoraf det fremgår, at den kompetente myndighed skal have de nødvendige beføjelser til at kunne udføre sine opgaver, herunder bemyndigelse til at offentliggøre det forhold, at en person eller enhed ikke overholder sine forpligtelser.

2.16. Ændrede regler for klageadgang (Garantifonden)

2.16.1. Gældende ret

Det fremgår af artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, at medlemsstaterne sørger for, at indskyderes ret til godtgørelse indebærer, at indskydere har klagemulighed mod indskudsgarantiordningen. Det fremgår tillige af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger artikel 13, at medlemsstaterne påser, at investorens ret til garantibeløb indebærer, at investoren har klagemulighed mod garantiordningen.

På baggrund af disse direktivkrav er der fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007 om Garantifonden for Indskydere og Investorer. Det fremgår i den forbindelse af bekendtgørelsens § 19, stk. 1, at bl.a. Garantifondens bestyrelses afgørelse om bidragspligt og bidrag, herunder beregning og opkrævning, kan indbringes for Finanstilsynet inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt instituttet. Efter stk. 2 kan Garantifondens afgørelse

om indskyderes og investorers krav mod Garantifonden indbringes for Finanstilsynet inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt indskyderen eller investoren.

Finanstilsynet er ved lov om en garantifond for indskydere og investorer tillagt kompetence til at træffe afgørelse. Det fremgår i den forbindelse bl.a. af lovens § 8, stk. 2, at Finanstilsynet kan tilbagekalde et instituts tilladelse til at drive virksomhed, hvis instituttet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Garantifondens vedtægter.

Lov om en garantifond for indskydere og investorer indeholder ikke en adgang til, at de afgørelser, som Finanstilsynet træffer i henhold til loven mv., kan påklages. For så vidt angår afgørelser, som Finanstilsynet træffer overfor finansielle virksomheder, fastlægger lov om finansiell virksomhed § 372, at afgørelser som hovedregel kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

2.16.2. Baggrunden for forslaget og forslagets indhold

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse, som sikrer, at der kan fastsættes nærmere regler om klageadgang for indskydere og investorer. Lovforslaget har til formål at indsætte en bemyndigelse, hvorefter bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007 er udstedt.

Derudover foreslås det, at der i lighed med hvad der gælder for Finanstilsynets ordinære afgørelser, jf. lov om finansiell virksomhed § 372, indføres en klageadgang i lov om en garantifond for indskydere og investorer for afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven.

2.17. Anmeldelse af investeringsforeninger mv.

2.17.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger mv. § 8, stk. 1, at når Finanstilsynet har godkendt en investeringsforening mv., kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer. Det følger i den forbindelse af stk. 2, at en forening samtidig med anmeldelse til registrering og ved ansøgning om godkendelse af vedtægtsændringer skal indsende tre daterede og underskrevne eksemplarer af vedtægterne med den fuldstændige affattelse til Finanstilsynet. Når Finanstilsynet har godkendt foreningen eller vedtægtsændringerne, videresender Finanstilsynet et eksemplar af vedtægterne med sin godkendelsepåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og et tilsvarende eksemplar til foreningen. Det fastslås i stk. 3, at anmeldelse skal være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 uger efter, at den retsstiftende beslutning er truffet.

2.17.2. Baggrunden for forslaget

Med ændringen i § 8, stk. 2, er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes, nedsættes.

Ændringerne i § 8, stk. 3-4, er konsekvensrettelser som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Med den foreslåede ændring af § 78, stk. 3, berigtiges en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

2.17.3. Lovforslagets indhold

Med ændringen af § 8, stk. 2 foreslås det, at foreningerne kun skal indsende et underskrevet og dateret eksemplar af vedtægterne mod hidtil tre eksemplarer, og at Finanstilsynet sender en kopi af vedtægterne med en godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i stedet for som hidtil et originalt eksemplar.

Selvom investeringsforeninger m.fl. i modsætning til selskaber ikke har mulighed for at foretage anmeldelser elektronisk via Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, foreslås det, at foreninger skal anmelde ændringer senest to uger efter, at en retsstiftende handling har fundet sted. Denne frist svarer til anmeldelsesfristen for andre virksomheder, der ikke kan benytte Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, ligesom fristen svarer til fristen for de anmeldelser, som aktieselskaber og anpartsselskaber ikke selv kan registrere.

Herudover får investeringsforeninger og de øvrige foreningstyper mulighed for at anvende digital kommunikation, når de indsender vedtægter til godkendelse i Finanstilsynet efter de bestemmelser, der fremgår af lovens § 129 og bekendtgørelse nr. 977 af 20. oktober 2009 om digital kommunikation.

Det foreslås med § 78, stk. 3, at foreningen skal offentliggøre dokumenter i forbindelse med fusion, spaltning, sammenlægning og deling på sit kontor, idet foreningernes dokumenter ikke kan offentliggøres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens informationssystem. Endvidere foreslås det, at foreningen i Statstidende skal bekendtgøre oplysning om, at disse dokumenter kan rekvireres på foreningens kontor. Foreningen kan, udover at fremlægge dokumenterne på sit kontor, også offentliggøre dem på foreningens hjemmeside eller på tilsvarende måde. Som anført ovenfor er der tale om berigtigelse af en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

2.18. Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om intern revision i ATP og AES

2.18.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009 med senere ændringer, § 25 q, stk. 4, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP). Tilsvarende fremgår det af lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 848 af 7. september 2009 med senere ændring, § 67, stk. 3, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES).

2.18.2. Baggrunden for forslaget

Det følger af lov om finansiel virksomhed § 199, stk. 11, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om arbejdsskadesikring indeholder ikke tilsvarende hjemmel til at fastsætte regler om intern revision i ATP og AES. Det er i øvrigt i lovgivningen om ATP og AES tilstræbt, at der er størst mulig overensstemmelse mellem reglerne for finansielle virksomheder i lov om finansiel virksomhed og reglerne vedrørende ATP og AES. Dette er bl.a. med henblik på at sikre, at borgere, der har krav på ydelser fra disse institutioner, har samme grad af tryghed som efter lov om finansiel virksomhed.

2.18.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at bemyndigelsen til at udfærdige regler for revisionens gennemførelse i henholdsvis ATP og AES udvides til også at omfatte regler om intern revision.

2.19. Indløsning af slidte eller beskadigede mønter

2.19.1. Gældende ret

Ifølge møntlovens § 4, stk. 1, er mønter, der er præget i medfør af § 2 eller den tidligere møntlovgivning, lovlige betalingsmidler, så længe de hverken er blevet indkaldt eller ugyldiggjort. I tråd hermed bestemmes det i den nuværende § 4, stk. 2, at en mønt enten skal være væsentligt beskadiget eller slidt, før dens værdi som gangbar mønt fortabes.

Det følger af bemærkningerne til lov nr. 817 af 21. december 1988 om møntloven (Folketingstidende 1988-1989, spalte 1851), at statens kasser og Danmarks Nationalbank i videst muligt omfang skal modtage beskadigede og slidte mønter. Nationalbanken ombytter på denne baggrund også væsentligt slidte og beskadigede mønter, der indleveres til indløsning, medmindre den pålydende værdi ikke med sikkerhed kan konstateres.

2.19.2. Baggrunden for forslaget

Hovedformålet med lovforslaget er at give statens kasser og Danmarks Nationalbank mulighed for at afvise ombytning af væsentligt slidte eller beskadigede mønter, herunder mønter, der har været udsat for en form for kemisk behandling, der har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger.

Nationalbankens møntproduktion varetages af Den Kgl. Mønt, som foretager selve optællingen og ombytningen af de beskadigede mønter. Ved modtagelse af beskadigede mønter til ombytning indhenter Nationalbanken legitimationsdokumenter samt forklaring på mønternes oprindelse fra indløseren i henhold til hvidvasklovens regler om kundelegitimation. Mønterne ombyttes først, når der er modtaget de fornødne legitimationsdokumenter, jf. hvidvasklovens §§ 12 og 14, og der foreligger en forklaring på mønternes oprindelse.

Inden for den seneste årrække er mængden af meget beskadigede mønter, som Nationalbanken modtager til ombytning, steget væsentligt. Stigningen i mængderne skyldes, at der siden 2006 jævnligt er modtaget store mængder beskadigede danske mønter fra udlandet, særligt Asien, og at disse mængder er stigende. I 2006 og 2007 modtog Nationalbanken således begge år for ca. 4 mio. kr. beskadigede danske mønter, hvoraf størstedelen heraf bestod af mønter modtaget fra Asien, og i 2008 modtog Nationalbanken for ca. 5,3 mio. kr. beskadigede mønter. I 2009 har Nationalbanken modtaget for 8,7 mio. kr. beskadigede mønter, hvilket i forhold til det samlede møntomløb for 2009 udgør ca. 0,15 pct. I 2008 og 2009 har mønter fra Asien udgjort ca. 95 pct. af den samlede mængde modtagne beskadigede mønter. I perioden januar til april 2010 er der allerede modtaget for ca. 4 mio. kr. beskadigede mønter. Til sammenligning modtog Nationalbanken i årene før 2006 markant færre beskadigede mønter hvert år.

De store mængder beskadigede mønter modtages hovedsageligt af den samme række kinesiske og/eller asiatiske selskaber og den samme kreds af professionelle møntopkøbere. Det oplyses i den forbindelse, at mønterne er opkøbt fra asiatiske metalgenindvindingsfirmaer, der har opkøbt diverse metalskrot fra bilvrag, færger, vaskemaskiner og lignende fra europæiske firmaer, og at mønterne opsamles ved sortering af metalskrottet eller at mønterne er opkøbt på møntmarkeder rundt om i Asien.

Ud over Nationalbankens iagttagelse af hvidvasklovens regler undersøger Den Kgl. Mønt jævnligt mønternes metallegeringer samt fordelingen på fremstillingsår og denominationer, og det har ikke på noget tidspunkt været muligt at konstatere, at mønterne ikke er ægte. Mønterne har imidlertid ofte været udsat for en form for kemisk behandling og/eller varmebehandling forinden fremsendelse til Nationalbanken, hvilket har udvisket mønternes detaljer. Et af de selskaber, der fremsender store mængder beskadigede mønter, oplyser herom, at mønterne forinden afsendelse er blevet vaskede, varmesteriliserede og i øvrigt behandlet således, at de er egnede til at blive maskinoptalt.

Da der ikke er de samme indbyggede sikkerhedselementer i mønter som i sedler, har de foretagne undersøgelser og analyser ikke givet grundlag for med sikkerhed at be- eller afkræfte mønternes ægthed. Nationalbanken er således på det foreliggende grundlag nødsaget til at ombytte disse mønter, selv om mængden i forhold til det samlede møntomløb forekommer meget stor. Det virker usandsynligt, at en mængde svarende til 1,5 promille af møntomløbet hvert år forsvinder i forbindelse med ophugning af biler, vaskemaskiner mv. i Asien.

I foråret 2006 rettede Nationalbanken henvendelse til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet med henblik på en undersøgelse af, om fremsendelsen af mønterne havde relation til en hvidvaskningsproces eller anden form for kriminalitet. Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet konkluderede på baggrund af sine undersøgelser i maj 2007, at der uomtvisteligt findes markeder i Asien, som har specialiseret sig i salg af beskadigede mønter i stort omfang, men at det ikke havde kunnet påvises, at fremsendelsen af beskadigede mønter til ombytning var led i en hvidvaskningsproces. Henset til de fortsat stigende mængder har Nationalbanken i oktober 2009 fremsendt fornyet underretning til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet om mistanke om hvidvask.

Den Kgl. Mønt deltager på EU-plan i Euro Coin Subcommittee, en komité under Kommissionen, hvor direktørerne for de europæiske landes møntproduktion drøfter forhold vedrørende euro-mønter og møntproduktion. I dette regi har spørgsmålet om ombytning af store mængder væsentligt beskadiget euromønter fra Asien også været drøftet i flere år. Kommissionen udstedte den 27. maj 2005 en anbefaling om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvorefter medlemsstaterne kan beslutte at nægte at indløse forsætligt modificerede ægte euromønter, hvis dette strider mod national praksis eller tradition. Der har på denne baggrund udviklet sig forskellig national praksis i eurolandene i relation til ombytning af beskadigede euromønter. På nuværende tidspunkt er det hovedsageligt Tyskland og Belgien, der indløser beskadigede euromønter grundet deres nationale lovgivning, og de modtager derfor meget store mængder.

Som følge af den uensartede praksis er der ved at blive vedtaget bindende regler for eurolandene med henblik på at harmonisere retstilstanden. I et forslag fra Kommissionen af 11. september 2009 til Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, foreslås det i artikel 7, at medlemsstaterne kan nægte at indløse euromønter, der er uegnede til at være i omløb, hvis de er blevet modificeret enten forsætligt eller ved en behandling, som med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger. Forslaget har ikke til hensigt at ramme indløserne af "ønskebrøndsmonter" og øvrige private indløserne.

I de reviderede forslag fra EU-formandskabet af henholdsvis 16. februar 2010 og 10. marts 2010 er der tilføjet en ny regel i artikel 10, stk. 3, hvorefter medlemsstaterne herudover også kan afvise

euromønter, hvis modtagelsen og den videre håndtering af disse mønter medfører en helbredsrisiko for de pågældende medarbejdere, der håndterer de modtagne mønter. Samtidig tilføjes i artikel 9, stk. 1, litra b, at det skal anføres skriftligt på møntpakkerne/emballagen, som mønterne returneres i, hvis mønterne er blevet behandlet med kemiske eller andre farlige substanser samt hvilke, der i så fald har været tale om.

Modtagelsen af store mængder væsentligt beskadigede mønter er også et kendt fænomen i de øvrige nordiske lande. Sveriges Riksbank har indført særlige regler for at imødegå dette.

Det skønnes at være vigtigt, at den danske lovgivning indeholder samme muligheder for at afvise ombytning af mønter, som gælder i de lande, der omgiver os, hvis det faktisk må antages, at mønterne er forfalskede. Et svagere retsgrundlag for at nægte ombytning i Danmark vil i givet fald kunne øge presset af forfalskede mønter mod Danmark, hvis ombytningsmulighederne begrænses i vore nabolande.

På ovenstående baggrund vurderes det nødvendigt at indføre en regel, der giver statens kasser og Danmarks Nationalbank hjemmel til at afvise ombytning af væsentligt slidte eller beskadigede mønter, samt mønter, der har været udsat for modificerende og/eller kemisk behandling, herunder mønter der kan udgøre en helbredsrisiko for de personer, der skal håndtere mønterne efterfølgende. Det vil være op til en skønsmæssig vurdering at afgøre, hvornår mønterne er så beskadigede eller slidte, at ombytning kan afvises. Vejledende for vurderingen kan være, at mønterne er så slidte eller beskadigede, at de kan være svære at anvende, f.eks. i møntautomater, og at brugerne vil kunne blive i tvivl om mønternes ægthed.

Afgrænsningen af mønter, der har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, skal ses i modsætning til de tilfælde, hvor mønter er blevet uegnede til at være i omløb, fordi de er blevet slidte eller beskadigede ved et uheld, eksempelvis en mønt tabt i en vaskemaskine eller blot på grund af lang tids cirkulation. Disse mønter vil fortsat kunne ombyttes uden videre. Med behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, sigtes på mønter, der er blevet uegnede på grund af kemisk behandling eller lignende mere bevidst manipulering. Som med de tilsvarende EU-regler har nærværende lovforslag således ikke til hensigt at forhindre private indlødere eller indlødere af "ønskebrøndsmønter" i at ombytte hændeligt beskadigede mønter. De foreslåede regler vurderes derfor heller ikke at ville svække tilliden til mønt som lovligt betalingsmiddel.

2.19.3. Forslagets indhold

Det foreslås at indføre en bestemmelse om, at mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovlige betalingsmidler, og dermed ikke skal ombyttes. Hvis der på sigt skulle vise sig behov for en præcisering af, hvornår en mønt må antages at være så slidt eller

beskadedet, at den ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel, eller hvornår en mønt har været udsat for en behandling, der har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

3.1. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Gennemførelse af oplysningskrav og øvrige vilkår om short-selling vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Finanstilsynet, fordi tilsynet skal føre tilsyn med overholdelsen af reglerne om short-selling. Forslaget skønnes pt. at ville medføre en merudgift svarende til 1,3 årsværk. Der vil tillige være it-omkostninger på 1.000.000 kr. årligt fra og med januar 2011.

Oprettelsen af de nye europæiske tilsynsmyndigheder vil betyde, at Danmark skal betale bidrag til deres finansiering. Det vil blandt andet føre til øgede omkostninger for Finanstilsynet, der betaler Danmarks direkte bidrag. I 2009 var kontingentbetalingen til de tre tilsynssamarbejdsudvalg samlet set ca. 1,7 mio. kr. Finanstilsynets kontingentbetaling forventes at være stigende til 6,1 mio. kr. om året frem til 2014. Disse udgifter vil skulle finansieres via bidrag fra den finansielle sektor. Dette er imidlertid en konsekvens af forordningerne og ikke lovforslaget. Derudover vil Finanstilsynet udstationere tre nationale eksperter i de tre komiteer, hvilket vil medføre et merbevillingsbehov på ca. 3,5 mio. kr. årligt til Finanstilsynet.

Sikring af at den danske lovgivning lever op til de af FATF vedtagne anbefalinger på området for almenyttige organisationer forventes at få økonomiske og administrative konsekvenser for staten. Det skyldes den øgede registreringsvirksomhed og den generelle bistand med at vejlede om de nye regler. For Finanstilsynet vurderes den øgede arbejdsbyrde til at udgøre 1 årsværk.

Der er på nuværende tidspunkt ingen kreditvurderingsinstitutter i Danmark. Såfremt der skulle komme en ansøgning i fremtiden, vil det i praksis givetvis være fra en virksomhed, der i forvejen er registreret som kreditvurderingsbureau. Finanstilsynets opgaver i den forbindelse vil derfor være begrænsede. Hvis der mod forventning skulle komme en ansøgning fra en virksomhed, der ikke allerede er registreret som kreditvurderingsbureau, vil Finanstilsynet skulle bruge ressourcer på behandling af ansøgningen og efterfølgende løbende tilsyn. Ressourceforbruget anslås til at være i størrelsesordenen 0,5 årsværk.

3.2. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Når administrator ikke kan frasortere tabsgivende aktiver i de registrerede aktiver, betyder det umiddelbart en forringelse af de aktiver, der ligger til sikkerhed for forsikredes krav mod virksomheden. Denne ulempe er for det første noget teoretisk, eftersom ingen forsikringsbestand har været taget under administration siden 1929, og skal for det andet opvejes imod virksomhedens

interesse i, også i en krisesituation, at kunne indgå disse renteaftækningsaftaler. Lovændringen kan således formentlig lette forsikringssekskabernes og de tværgående pensionskassers indgåelse af renteaftækningsaftaler i krisetider, og dermed være en økonomisk fordel for disse.

De foreslåede regler om short-selling må forventes at medføre økonomiske og administrative byrder for de omfattede virksomheder. De foreslåede bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser. Byrderne vil således først kunne kvantificeres ved bekendtgørelsernes udformning.

Lovforslaget vurderes at have nogle få administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med gennemførslen af regler om registrering, tilsyn og overvågning af almennyttige organisationer. Det skyldes, at de almennyttige organisationer vil skulle opbevare en række oplysninger. Disse oplysninger opbevarer de dog formentlig allerede i medfør af anden lovgivning.

Ændringen af lånegrænsen for skibe i lov om finansiel virksomhed § 152 f vil muligvis kunne få erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmarks Skibskredit A/S, hvis det på et tidspunkt beslutter sig for at udstede særligt dækkede obligationer og dermed blive omfattet af en lånegrænse på 60 pct. Samtidig vil finansiering af skibe for rederierne også blive dyrere.

Indførelsen af afgiftsregler om almennyttige organisationer på Grønland og Færøerne vil medføre, at de af lovforslaget omfattede virksomheder skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet.

3.3. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke nogen administrative konsekvenser for borgerne. Forslaget vedrørende ændringen af møntloven sigter ikke på at ramme private indlødere eller indlødere af "ønskebrøndsmonter", der således stadig med de nye regler kan få ombyttet slidte eller beskadigede monter i samme omfang som i dag.

3.4. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

3.5. Forholdet til EU-retten

Hvad angår gennemførsel af oplysninger om short-selling er der derimod tale om nationale oplysningskrav. Der forventes imidlertid fremsat forslaget til direktiv eller forordning ultimo 2010, hvilket er baggrunden for gennemførslen af de nationale regler.

Forslaget om at gøre det muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til de nye europæiske myndigheder er en gennemførselsforanstaltning af forordninger om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og

arbejdsmarkedspensionsordninger, en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed samt et europæisk råd for systemiske risici. Forslaget er uden direkte betydning for EU-retten, fordi EU-retten ikke stiller krav om, hvorvidt implementeringen sker via bekendtgørelse eller lov.

Ændringen af lånegrænsen for pengeinstitutter, der yder lån med sikkerhed i skibe, er nødvendig, da direktivets 70 pct.-grænse som udgangspunkt kun gælder indtil den 31. december 2010. På nuværende tidspunkt ser det ikke ud som om, at Kommissionen vil forlænge perioden.

Reglerne om kreditvurderingsinstitutter er defineret i kapitalkravsdirektiverne og vil i Danmark blive implementeret i bekendtgørelse om kapitaldækning.

Der er ved affattelsen af ændringen af møntlovens § 4, stk. 2, hentet inspiration fra artikel 7 i forslag fra Kommissionen af 11. september 2009 til Rådets forordning om autentificering af euromønter og håndtering af euromønter, der er uegnede til at være i omløb, idet det bestemmes, at mønter, som har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke kan ombyttes. Kommissionens forslag sigter kun på eurolandene, hvorfor Danmark ikke vil blive direkte omfattet af reglerne. Det skønnes at være vigtigt, at den danske lovgivning indeholder samme muligheder for at afvise mønter, som gælder i de lande, der omgiver os, hvis det faktisk må antages, at mønterne er forfalskede. Et svagere retsgrundlag for at nægte ombytning i Danmark vil i givet fald kunne øge presset af forfalskede mønter mod Danmark, hvis ombytningsmulighederne begrænses i vore nabolande.

3.6. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Hvis der skulle komme en ansøgning fra en virksomhed, der ikke allerede er registreret som kreditvurderingsbureau, vil Finanstilsynet skulle bruge ressourcer på behandling af ansøgningen og løbende tilsyn. Ressourceforbruget anslås til at være i størrelsesordenen 0,5 årsværk. Oprettelsen af de nye europæiske

		<p>tilsynsmyndigheder vil betyde, at Danmark skal betale bidrag til deres finansiering. Det vil føre til øgede omkostninger for Finanstilsynet, der betaler Danmarks direkte bidrag. I 2009 var kontingentbetalingen til de tre tilsynssamarbejdsudvalg samlet set cirka 1,7 mio. kr. Finanstilsynets kontingentbetaling forventes at være stigende til 6,1 mio. kr. om året frem til 2014. Disse udgifter vil skulle finansieres via bidrag fra den finansielle sektor. Derudover vil Finanstilsynet udstationere tre nationale eksperter i de tre komiteer, hvilket vil medføre et merbevillingsbehov på cirka 3,5 mio. kr. årligt til Finanstilsynet.</p> <p>Sikring af, at Danmark lever op til de vedtagne anbefalinger på området for almennyttige organisationer forventes at få økonomiske konsekvenser for Finanstilsynet. Der forventes øget arbejdsbyrde på cirka 1 årsværk.</p> <p>Gennemførelse af oplysningskrav om shortselling vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for</p>
--	--	--

		<p>Finanstilsynet svarende til cirka 1,3 årsværk. Der vil tillige være it-omkostninger på 1 mio. kr. årligt fra og med januar 2011.</p>
<p>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovændringen vedrørende netting kan formentlig lette forsikringsselskabernes og de tværgående pensionskassers indgåelse af renteafdækningsaftaler i krisetider, og dermed være en økonomisk fordel for disse.</p> <p>Med ændringerne i lov om investeringsforeninger mv. skal foreningerne kun indsende ét underskrevet og dateret eksemplar af vedtægterne mod hidtil tre eksemplarer, og Finanstilsynet sender en kopi af vedtægterne med en godkendelsespåtegning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i stedet for som hidtil et originalt eksemplar. Der er med forslaget ment en byrdelettelse for foreningernes bestyrelse.</p>	<p>Ændringen af lånegrænsen for skibe i lov om finansiel virksomhed § 152 f vil muligvis kunne få erhvervsøkonomiske konsekvenser for Danmarks Skibskredit A/S, hvis det på et tidspunkt beslutter sig for at udstede særligt dækkede obligationer og dermed blive omfattet af en lånegrænse på 60 pct. Samtidig vil finansiering af skibe for rederierne også blive dyrere.</p> <p>Lovforslaget vurderes at have nogle få administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med gennemførelsen af regler om registrering, tilsyn og overvågning af almennyttige organisationer. Det skyldes, at de almennyttige organisationer vil skulle opbevare en række oplysninger. Disse oplysninger opbevarer de dog formentlig allerede i medfør af anden lovgivning.</p> <p>De foreslåede regler om shortselling må forventes at medføre økonomiske og</p>

		<p>administrative byrder for de omfattede virksomheder. De foreslåede bestemmelser indeholder hjemmel til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser. Byrderne vil således først kunne kvantificeres ved bekendtgørelsernes udformning.</p> <p>Indførelse af regler om almennyttige organisationer på Grønland vil medføre, at de af lovforslaget omfattede virksomheder skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning), samt forordninger om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed, en europæisk tilsynsmyndighed for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, en europæisk værdipapirtilsynsmyndighed.</p>	

4. Hørte myndigheders og organisationer mv.

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Autoriseret Markedsplads A/S, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Andelskasser, Danske Forsikrings- og Pensionsmæglere, Danske Forsikringsfunktionærers

Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Danske Handelskammer, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugestyrelsen, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klima- og Energiministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrugsrådet, Landsforeningen af beskikkede advokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, OMX Den Nordiske Børs København A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PBS (Payment Business Services), Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statens Byggeforskningsinstitut, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Økonomistyrelsen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 2)

Ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev henvisningen til § 54, stk. 4, ved en fejl ændret til § 64, stk. 5. Dette rettes hermed.

Til nr. 4 (lov om finansiel virksomhed § 1, stk. 16)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 10, litra a)

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 5, stk. 6, blev ophævet med lov nr. 516 af 12. juni 2009, og stk. 8 dermed blev stk. 7.

Til nr. 6 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 4)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 5)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 6)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 7)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 8)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 6, nr. 9)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (lov om finansiel virksomhed § 7, stk. 2)

Med ændringen af § 7, stk. 2, foretages en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, herunder at investeringsrådgivning blev flyttet fra bilagets "Afsnit B" til "Afsnit A" uden, at dette blev konsekvensrettet i lovens § 7, stk. 2. Dette korrigeres med nærværende forslag.

Til nr. 13 (lov om finansiel virksomhed § 8, stk. 2)

Med ændringen af § 8, stk. 2, foretages en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev foretaget en række ændringer i bilag 4 til lov om finansiel virksomhed,

herunder at investeringsrådgivning flyttet fra bilagets ”Afsnit B” til ”Afsnit A” uden, at dette blev konsekvensrettet i lovens § 8, stk. 2. Dette korrigeres med nærværende forslag. Som følge af realkreditinstitutternes afgrænsede aktiviteter, kan institutterne alene udøve investeringsrådgivning, når rådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Til nr. 14 (lov om finansiel virksomhed § 45)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15 (lov om finansiel virksomhed § 46)

Med den foreslåede ændring præciseres det i § 46, at forbuddet mod lånefinansiering af både kapitalindskud, aktier og garantbeviser i den långivende finansielle virksomhed også gælder, hvor tilbuddet om lånet ikke gives på den finansielle virksomheds eget initiativ.

Herudover indeholder forslaget en indskrænkning af anvendelsesområdet for den nugældende § 46, idet det foreslås, at lånefinansiering til køb af kapitalindskud alene skal forbydes, når disse lån optages af detailkunder eller professionelle kunder og ikke tillige godkendte modparter.

Det foreslås, at undtagelsen i lovens § 46 a, hvorefter forbuddet ikke finder anvendelse på tilbud af lånefinansiering til de ansattes køb af medarbejderaktiver som led i en medarbejderaktieordning, fortsat finder anvendelse.

Der henvises til punkt 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ændringen er tillige en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23.

Til nr. 16 (lov om finansiel virksomhed § 46 a)

Bestemmelsen foreslås ophævet, jf. bemærkningerne til nr. 16 (lov om finansiel virksomhed § 46).

Der henvises til punkt 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17 (lov om finansiel virksomhed § 81, stk. 3, 3. pkt., og § 81, stk. 5, 2. pkt.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver garant i en sparekasse højst har 20 stemmer. Med forslaget vil det ikke længere være et krav i lov om finansiel virksomhed, at sparekassen har en stemmeretsbegrænsning i vedtægterne. Forslaget bevirker ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, der findes i eksisterende vedtægter hos sparekasser, skal ophæves. Hvorvidt disse

stemmeretsbegrænsninger skal ophæves, bestemmes af sparekassens kompetente organ (repræsentantskabet) med respekt af de majoritets- og quorum-regler samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i sparekassens vedtægter.

Der henvises til punkt 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 (lov om finansiel virksomhed § 84, stk. 1, og § 88, stk. 1)

Som følge af forslaget om ophævelse af lovkravet om stemmeretsbegrænsninger i både spare- og andelskasser vil der kunne opstå situationer, hvor en eller få garanters eller andelshaveres besiddelse af flertallet af stemmerne i en spare- eller andelskasse.

Det findes derfor mest hensigtsmæssigt, at der i forhold til spare- og andelskassers beslutning om vedtægtsændringer stilles et lovkrav om et kvalificeret flertal svarende til selskabslovens § 106, stk. 1, hvorefter beslutning om ændring af vedtægterne skal tiltrædes af mindst 2/3 af såvel de stemmer, som er afgivet, som af den del af selskabskapitalen, som er repræsenteret på generalforsamlingen. Der vil dog for spare- og andelskassers vedkommende være tale om sammenfald mellem de stemmer, der er afgivet og den del af selskabskapitalen, der er repræsenteret på henholdsvis repræsentantskabsmødet i sparekasser og generalforsamlingen i andelskasser. På den baggrund foreslås det, at selskabslovens § 106, stk. 1, skal finde anvendelse på spare- og andelskasser med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der i øvrigt fremgår af lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til punkt 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19 (lov om finansiel virksomhed § 85, stk. 2, 2. pkt.)

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om, at hver andelshaver har én stemme. Med forslaget vil det ikke længere være et krav i lov om finansiel virksomhed, at andelskassen har en stemmeretsbegrænsning. Forslaget bevirker ikke, at de stemmeretsbegrænsninger, der findes i andelskassernes eksisterende vedtægter, skal ophæves. Hvorvidt disse stemmeretsbegrænsninger skal ophæves, bestemmes af andelskassens kompetente organ (generalforsamlingen) med respekt af de majoritets- og quorum-regler samt den pågældende stemmeretsbegrænsning, der findes i andelskassens vedtægter.

Der henvises til punkt 2.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 20 (lov om finansiel virksomhed § 114, stk. 1)

Med ændringen berigtiges en fejl i § 114, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som senest ændret ved § 1, nr. 20, i lov nr. 579 af 1. juni 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre

love (Styrkelse af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder mv. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed mv.).

Til nr. 21 (lov om finansiel virksomhed § 128)

I § 128, stk. 1, defineres basiskapitalen som kernekapitalen, tillagt den supplerende kapital med fradrag. Med fradrag forstås de beløb, som fratrækkes den reducerede kernekapital tillagt den supplerende kapital.

Den gældende lov om finansiel virksomhed § 139 foreslås med dette lovforslag ophævet og indsat i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital. Dette er begrundet i, at området er genstand for løbende EU-regulering, hvorfor ændringer, tilpasninger mv. mere smidigt kan opdateres og tilpasses, hvis reglerne er gennemført i en bekendtgørelse. Den praksis, som Finanstilsynet har fastlagt i medfør af anvendelsen af reglerne i lov om finansiel virksomhed, vil som hovedregel blive videreført. I lyset af erfaringerne fra uroen på de finansielle markeder og udviklingen i øvrigt, vil Finanstilsynet imidlertid tage stilling til, om de krav, der i dag er medtaget i lov om finansiel virksomhed, skal skærpes eller suppleres i forbindelse med overgangen fra lov til bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed § 128. Bekendtgørelsen vil efterfølgende blive ændret i takt med udviklingen og ændringer i de internationale regler på området. På grundlag af en nøje afvejning mellem behov og konsekvenser, vil der også kunne tænkes fastsat danske særregler, hvis dette skønnes nødvendigt af hensyn til at opretholde tilliden til den finansielle stabilitet eller tilliden til den finansielle sektor eller for at beskytte kunder i finansielle virksomheder i Danmark. Såvel udstedelsen som den løbende tilpasning af bekendtgørelsen vil ske efter drøftelser med den finansielle sektors organisationer.

Ved stk. 2 foreslås det, at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af basiskapitalen i finansielle virksomheder. Som en konsekvens heraf, bliver bestemmelserne vedrørende ovennævnte i lov om finansiel virksomhed ophævet, og Finanstilsynet vil i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital fastsætte nærmere regler for opgørelsen af basiskapitalen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22 (lov om finansiel virksomhed §§ 129-139)

Den foreslåede ændring ophæver bestemmelserne. Bestemmelserne vil blive medtaget i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapitalen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23 (lov om finansiel virksomhed § 140)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 7)

Formålet med bestemmelsen er tillige at indsætte bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter de dele af bekendtgørelse nr. 1470 af 17. december 2009 om kapitaldækning, der vedrører nærmere regler for godkendelse af kreditvurderingsinstitutter og kreditvurderingsinstitutters offentliggørelse af oplysninger, er udstedt.

Der henvises til punkt 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 7)

Ændringerne er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne. Ændringen er tillige en konsekvens af forskellige ikrafttrædelsestidspunkter.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26 (lov om finansiel virksomhed § 143, stk. 1, nr. 8)

Den gældende nr. 8 ophæves, da Finanstilsynet i forslaget § 128, stk. 2, er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser efter den gældende § 135, stk. 1, nr. 4 og § 19, stk. 1, nr. 4, og de forventede tab efter den gældende § 139, stk. 1, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 27 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 1, 2. pkt. og § 145, stk. 3, 1. pkt.)

Ændringerne er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 28 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 9 og 10)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 29 (lov om finansiel virksomhed § 145, stk. 11)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 30 (lov om finansiel virksomhed § 148, nr. 5)

Det foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for justering af basiskapitalen i forbindelse med opgørelsen af overgrænsen for engagementers størrelse i § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 28. Justeringen skal sikre, at basiskapitalen ved opgørelse af 25 pct.-grænsen for engagementers størrelse også fremover, ligesom i henhold til den gældende § 145, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, opgøres uden tillæg for et positivt beløb, der fremkommer ved fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser at fratække de forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. den gældende § 135, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og opgøres uden fradrag, hvis forskellen er negativ, jf. den gældende § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 31 (lov om finansiel virksomhed § 152 f, stk. 1, 1. pkt.)

Det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF gav mulighed for, at lånegrænsen for pant i skibe kunne gå op til 70 pct. af skibets værdi indtil den 31. december 2010. På nuværende tidspunkt ser det ikke ud til, at Kommissionen vil forlænge denne periode, og derfor skal lånegrænsen for pant i skibe ifølge det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF efter den 31. december 2010 være 60 pct. På den baggrund foreslås lånegrænsen for pant i skibe ændret fra 70 pct. til 60 pct.

Der henvises til punkt 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 32 (lov om finansiel virksomhed § 168)

Det foreslås, at adgangen i lov om finansiel virksomhed § 168 til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne udvides. Det foreslås således tilføjet, at Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 163, stk. 2, 1. pkt. Ifølge denne bestemmelse må forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser højst investere 10 pct. af deres forsikringsmæssige hensættelser i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 162, stk. 1, nr. 1-12, f.eks. unoterede aktier.

Begrænsningen er fastsat på baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring artikel 24, stk. 1, litra e. Artikel 24, stk. 6, giver mulighed for

undtagelsesvis og efter anmodning fra virksomheden for en tidsbegrænset periode at træffe behørigt begrundet afgørelse om fravigelse af f.eks. de regler, der er fastsat i bl.a. stk. 1, litra e.

Formålet med dette lovforslag er at implementere denne mulighed for at meddele dispensation. Herefter vil Finanstilsynet, efter en konkret vurdering af en ansøgning, kunne meddele forsikringselskaber og tværgående pensionskasser dispensation fra 10 pct.-grænsen i unoterede aktiver.

Senest fra den 31. oktober 2012 skal forsikringselskaber og tværgående pensionskasser overholde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II). I Solvens II-direktivet er de gældende placerings- og spredningsregler ophævet og i stedet indeholder direktivet et krav om, at forsikringselskaber og tværgående pensionskasser investerer alle deres aktiver i overensstemmelse med ”prudent person”-princippet, jf. direktivets artikel 132. Desuden skal forsikringselskaber og tværgående pensionskasser opfylde et risikobaseret solvenskapitalkrav, jf. direktivets artikel 100 ff.

Finanstilsynet vil derfor ved den konkrete vurdering af en ansøgning stille som betingelse for meddelelse af dispensation, og dermed fravigelse af spredningsreglen i § 163, stk. 1, 1. pkt., at forsikringselskabet eller den tværgående pensionskasse overholder disse to krav fra Solvens II-direktivet for så vidt angår de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. For det første betyder det, at virksomhederne således kun må investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om og tage behørigt hensyn til i vurderingen af dets samlede solvensbehov”, jf. artikel 132, stk. 2, i Solvens II-direktivet. Virksomhederne skal desuden ifølge artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet. Derudover skal disse aktiver være lokaliseret, således at de er tilgængelige”. Aktiverne investeres også på en måde, der ”passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål”. Ved vurderingen af om en virksomhed med en dispensation overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at kravene i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for de berørte virksomheder kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Endvidere er det et krav i artikel 132, stk. 4, i Solvens II-direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal holdes på ”et forsigtigt niveau”, og at virksomhederne skal diversificere aktiverne. Dermed menes ifølge direktivet, at virksomhederne skal undgå ”dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en

bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed”.

For det andet betyder det, at kapitalkravet til investeringer omfattet af dispensationen skal beregnes i overensstemmelse med de regler, der under Solvens II kommer til at gælde for beregning af solvenskapitalkravet på grundlag af standardformlen, jf. artikel 100 ff. Kapitalkravet for disse investeringer skal lægges til den største værdi af enten det individuelle solvensbehov eller kapitalkravet efter lov om finansiel virksomhed § 127.

Reglerne for beregning af solvenskapitalkravet under Solvens II fremgår overordnet af direktivets kapitel VI, afdeling 4, hvor underafdeling 2 specifikt vedrører beregning på grundlag af standardformlen. Det primære solvenskapitalkrav består af de risikomoduler, der fremgår af direktivets artikel 104. Det i denne sammenhæng relevante risikomodul er markedsrisikomodulet, der er opdelt i undermoduler, jf. artikel 105, stk. 5. De parametre, der skal anvendes ved beregningen af de forskellige risikomoduler og undermoduler, bliver først endeligt fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger, der bliver udstedt i henhold til direktivets artikel 111. Det beregnede primære solvenskapitalkrav justeres herefter for at tage hensyn til de forsikringsmæssige hensættelsers og de udskudte skatters tabsabsorberende effekt, jf. artikel 108. Den metode, der skal benyttes til beregning af den tabsabsorberende effekt, bliver også først endeligt fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger efter direktivets artikel 111.

De nævnte gennemførelsesforanstaltninger fra Kommissionen forventes først at være vedtaget i oktober 2011. I perioden indtil da vil kapitalkravet til investeringer, der er omfattet af dispensationen, skulle beregnes i overensstemmelse med de tekniske specifikationer til de europæiske prøveberegninger (kaldet ”Quantitative Impact Study 5” (QIS5)), som Kommissionen udstedte i sommeren 2010.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Finanstilsynet kan efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Der henvises til punkt 2.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 33 (lov om finansiel virksomhed § 178, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 34 (lov om finansiel virksomhed § 254, stk. 7)

Det foreslås med lovforslaget, at administrator, når en livsforsikringsbestand bliver taget under administration, skal respektere eventuelle vilkår om netting i de finansielle kontrakter, som livsforsikringsselskabet inden administrationsboets oprettelse måtte have indgået med pengeinstitutter til afdækning af livsforsikringsselskabets renterisici.

Det er i forsikringstagernes interesse, at livsforsikringsselskaberne kan oprette sådanne finansielle kontrakter. De indgås for at sikre selskaberne mod faldende renter og deraf følgende øgede krav til livsforsikringshensættelser. Det er derfor også i forsikringstagernes interesse, at der skabes større klarhed omkring reglerne i lov om finansiel virksomhed om administrationsboer og reglerne i værdipapirhandelsloven kapitel 18 og kapitel 18 a om respekt af nettingvilkår i tilfælde af én af parternes konkurs eller lignende.

Den foreslåede præcisering af § 254, har endvidere betydning for hvilke aktiver, livsforsikringsselskabet kan registrere i registret over aktiver, der tjener til fyldestgørelse af de forsikrede. For så vidt angår finansielle kontrakter er det vigtigt, at registret viser den reelle værdi. Det har hidtil været Finanstilsynets praksis, at livsforsikringsselskaberne kun kunne registrere de af deres renteafdækningskontrakter i registret, der på opgørelsestidspunktet havde en positiv værdi for selskabet. Når det imidlertid præciseres, at en administrator skal respektere de indgåede vilkår om netting, skal værdierne i aktivet hele tiden afspejle den værdi, som kontrakterne har. De finansielle kontrakter skal således indgå i aktivregistret med deres nettoværdi.

Der henvises til punkt 2.7.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 35 (lov om finansiel virksomhed § 320, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås at erstatte ”De Europæiske Fællesskabers” med ”Den Europæiske Unions” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 36 (lov om finansiel virksomhed § 343 a, stk. 2, nr. 2)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsplan” med ”EU-plan” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 37 (lov om finansiel virksomhed § 344, stk. 3 og 4)

Bestemmelsen i § 344, stk. 3, ophæves, idet Finanstilsynets deltagelse i arbejdet i de europæiske tilsynsmyndigheder fremgår direkte af forordningsforslagene om den nye tilsynsstruktur i EU. Endvidere fremgår det af forordningsforslaget om oprettelsen af Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, at Finanstilsynet deltager som observatør.

Bestemmelsen i § 344, stk. 4, ophæves, idet det fremgår direkte af forordningsforslagene om den nye tilsynsstruktur i EU, at de nationale finansielle tilsyn efter bilateral aftale kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til andre finansielle tilsynsmyndigheder i EU eller et land, som EU har indgået samarbejdsaftale med. Det kan være hensigtsmæssigt, at uddelegere opgaver og ansvar for at begrænse overlappningen af tilsynsopgaver, fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og mindske den byrde, der pålægges de finansielle institutter. Uddelegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af en anden tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, mens ansvaret for tilsynsbeslutningerne forbliver hos den delegerende myndighed.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 38 (lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 13)

Med lovforslaget skabes en udtrykkelig hjemmel til, at Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegere sin kompetence til Finanstilsynet. Det Finansielle Virksomhedsråd er Finanstilsynets øverste beslutningstager i principielle tilsynssager og tilsynssager med videregående betydning. Det Finansielle Virksomhedsråd har delegeret sin kompetence for enkelte sagstyper omfattet af rådets kontrol, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2, nr. 1, og den foretagne delegation omfatter kun sager, der overgives politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor rådet har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af de pågældende sager. Delegationen omfatter således kun tilfælde, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd tidligere har besluttet at oversende en sag til politimæssig efterforskning i en række sager med sammenligneligt gerningsindhold.

Det foreslås, at Det Finansielle Virksomhedsråd kan delegere både væsentlige og principielle sager til Finanstilsynet. Ændringen betyder, at rådet i alle sagstyper kan delegere sager, hvor rådet har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af den pågældende sagstype, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager. Muligheden for delegation af principielle sager, der ikke kan være rutinesager, er med den nye bestemmelse imidlertid også en mulighed. Det kan være relevant med henblik på at skabe fleksibilitet i sagsgangen, således at Det Finansielle Virksomhedsråd eksempelvis kan delegere en endelig afgørelse eller beslutning til Finanstilsynet i tilfælde, hvor rådet vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådan tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor rådet ønsker et forhold afklaret

inden sagen afgøres, og hvor rådet har tillid til at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 39 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 6, nr. 21)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det foreslås, at der åbnes der op for, at de europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 40 (lov om finansiel virksomhed § 354, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet med hensyn til disse oplysninger. Der indsættes ved den foreslåede ændring en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem de europæiske tilsynskomiteer og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 41 (lov om finansiel virksomhed § 354 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Kompetencen for Det Finansielle Virksomhedsråd omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor blandt andet med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive finansiell virksomhed et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil af Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 42 (lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2)

Ændringen er alene en formel nyaffattelse af bestemmelsen med henblik på at skabe en hjemmel til, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed § 360, stk. 2, kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne.

Lovens § 360, stk. 2, er indsat i den danske lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Den blev ikke sat i kraft for Færøerne ved anordning nr. 1531 af 14. december 2007 om ikrafttræden for Færøerne af lov om finansiel virksomhed, da lov nr. 108 af 7. februar 2007 blev sat i kraft, idet der i lovens § 360, stk. 2, henvises til en bestemmelse i hvidvaskloven, som ikke var sat i kraft for Færøerne på daværende tidspunkt.

Seneste anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om finansiel virksomhed er nr. 1252 af 15. december 2004 og derved fra før vedtagelsen af lovens § 360, stk. 2.

Bestemmelsen i § 16, stk. 4, i hvidvaskloven er gennemført på Grønland og Færøerne med henholdsvis lov nr. 399 af 21. april 2010 for Grønland om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler og lov nr. 467 fra 17. juni 2008 for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler med senere ændringer.

Til nr. 43 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 21)

Ændringen er alene en formel nyaffattelse af bestemmelsen med henblik på at skabe en hjemmel, så bestemmelserne kan træde i kraft i Grønland og på Færøerne.

Til nr. 44 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 23)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 45 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 24)

Den foreslåede ændring, hvorefter gebyrerne angives i 2004-niveau, er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 46 (lov om finansiel virksomhed § 361, stk. 1, nr. 25)

Den foreslåede ændring, hvorefter gebyrerne angives i 2004-niveau, er en konsekvens af, at beløbene i de øvrige numre i lovens § 361, stk. 1, af hensyn til beregningen af gebyrerne, er angivet

i 2004-niveau, og ikke i 2010-niveau. Der er med ændringen ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen, ej heller ændring i gebyrniveauet.

Til nr. 47 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 1)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 48 (lov om finansiel virksomhed § 373, stk. 4)

Den foreslåede ændring bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder, herunder i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital.

Ændringen er en konsekvens af ændringerne i lov om finansiel virksomhed §§ 128-139. § 373, stk. 1, henviser i sin nuværende form til § 129, stk. 9, § 134, nr. 7, og § 138, nr. 8, som foreslås ophævet. Finanstilsynet vil i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital fastsætte straffebestemmelser.

Der henvises til punkt 2.3.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 49 (lov om finansiel virksomhed § 407, stk. 1)

Som en konsekvens af ændringen af §§ 128-139, jf. lovforslagets § 1, nr. 22-23, ophæves stk. 1. Stk. 2 bliver herefter til stk. 1. Den ophævede bestemmelse vil blive medtaget i bekendtgørelsen om opgørelse af basiskapitalen.

Der henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 50 (lov om finansiel virksomhed § 409)

Den foreslåede ændring ophæver bestemmelsen, da bestemmelsen, som er en overgangsbestemmelse, er forældet.

Til § 2

Til nr. 1 (hvidvaskloven)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (hvidvasklovens § 1, stk. 3)

Den foreslåede bestemmelse fastlægger, at lovens § 16 a gælder for almennyttige organisationer som defineret i § 16 a, stk. 1 og 10.

Til nr. 3 (hvidvaskloven § 16 a)

Den foreslåede bestemmelse indeholder krav om, at almennyttige organisationer og personer skal registreres hos Finanstilsynet, hvis organisationen indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet. Organisationen skal tillige registreres, hvis den videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål.

Bestemmelsen definerer almennyttige organisationer som private, juridiske enheder og organisationer, der ikke udlodder overskud eller indtægter til personer, som ejer organisationen eller har kontrol over eller leder organisationens aktiviteter, og hvis formål er at virke til fordel for andre end organisationens ejerkreds. Begrebet organisation skal forstås bredt, idet almennyttige organisationer kan have mange forskellige juridiske og organisatoriske former. Det skal således ikke være organisationsformen, som afgør, om den juridiske enhed er omfattet af reglerne. Det foreslås endvidere i stk. 10, at nærmere angivne krav, som gælder for almennyttige organisationer, også gælder for personer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller som videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål.

Almennyttige organisationer, der ejes fuldt ud af staten, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Danmark er medlem af Financial Action Task Force (FATF), der er et mellemstatsligt forum, hvis formål er at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. FATF blev etableret af G7-landene i 1989, og omfatter i dag 36 medlemmer, herunder 34 lande og to regionale fællesskaber. FATF netværket omfatter mere end 180 jurisdiktioner.

I 2006 evaluerede IMF Danmarks overholdelse af FATFs anbefalinger. IMF's evalueringsrapport indeholder en række opfordringer til Danmark, herunder om at indføre nationale regler, der er i overensstemmelse med FATF's anbefaling (SR VIII) om "non-profit organisations".

FATF har udarbejdet en fortolkende note til anbefaling SR VIII, der indeholder følgende definition af en almennyttig organisation:

"The term non-profit organisation or NPO refers to a legal entity or organisation that primarily engages in raising or disbursing funds for purposes such as charitable, religious, cultural, educational, social or fraternal purposes, or for the carrying out of other types of good works."

Definitionen af almennyttig organisation i lovforslaget svarer til FATFs definition, idet FATF dog anvender ordet "primarily". I lovforslagets stk. 1 er dette ord udeladt, idet det foreslås, at enhver organisation, der indsamler eller videresender midler, er omfattet af bestemmelsen, uanset hvor stor en andel af dens øvrige aktiviteter, der er tale om, idet der ellers vil være mulighed for at omgå reglerne. Derimod begrænses reguleringen i lovforslaget som nævnt til almennyttige organisationer og personer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller hvis organisationen mv. videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål.

Det er uden betydning, om midlerne indsamles her i landet eller i udlandet, f.eks. via internettet eller ved fysisk indsamling. Ved videresendelse forstås, at midlerne overføres via finansielle virksomheder, ved fysisk transport af kontante midler, via alternative pengeoverførselssystemer eller på anden måde.

Almennyttige organisationer, der udelukkende yder bistand til velgørende formål inden for landets grænser, er ikke omfattet af bestemmelsen. Baggrunden for denne begrænsning er, at indsamling eller videresendelse af midler til fordel for formål her i landet vil være underlagt anden myndighedskontrol, herunder skattekontrol. Uden denne begrænsning ville bestemmelsen omfatte et meget stort antal organisationer, der samler ind til kulturelle aktiviteter, herunder sports- og andre fritidsaktiviteter, her i landet, hvor risikoen for misbrug til terrorfinansiering er helt ubetydelig.

Ved midler forstås penge eller midler, der ud fra deres natur må antages at kunne sidestilles hermed. Anden hjælp i form af naturalier, herunder it-udstyr, køretøjer, byggemateriale, levering af tæpper, mad, vacciner eller andet er ikke omfattet, hvis organisationen står som direkte leverandør heraf. Dette kan være tilfældet, hvis organisationen indsamler penge, som organisationen anvender til at købe fornødenheder eller andet, der herefter videresendes til bidragsmodtageren.

Det foreslås i stk. 2, at den almennyttige organisation ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til personer og virksomheder, der yder bidrag til organisationen på 100.000 kr. og derover. I en fortolkende note til anbefaling SR VIII anfører FATF, at "non-profit organisations should also undertake best efforts to document the identity of their significant donors and to respect donor confidentiality." Det foreslås, at FATFs anbefaling følges, men således, at der fastsættes en klar beløbsgrænse for enkeltstående bidrag på 100.000 kr. og derover. Fastsættelsen af denne grænse sker med henvisning til lovens § 14, hvoraf fremgår, at legitimationsproceduren ikke gælder for kunder med enkeltstående transaktioner (lejlighedskunder), hvis transaktionen er under 100.000 kr. Hvis den samme person yder flere bidrag i forbindelse med den samme indsamlingskampagne, skal bidragene lægges sammen ved beregningen. Ved risikovurdering forstås en vurdering af risikoen for, at midlerne kan blive misbrugt til finansiering

af terrorisme og skal derfor ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i stk. 4. Er organisationen på baggrund af sit kendskab til bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere tilstrækkeligt sikre på, at midlerne ikke misbruges til finansiering af terrorisme, kan identifikation af væsentlige bidragsydere undlades, hvor disse ønsker at være anonyme. Baggrunden for kravet er, at politiet i sager om efterforskning af terrorisme og terrorfinansiering skal kunne spore transaktioner tilbage til væsentlige bidragsydere, hvor det er relevant.

Det foreslås i stk. 3, at almennyttige organisationer ud fra en risikovurdering skal træffe rimelige foranstaltninger for at opnå kendskab til de enkelte grupper af bidragsmodtagere eller, hvor det er relevant, den enkelte bidragsmodtager. Det foreslås endvidere, at organisationen skal træffe rimelige foranstaltninger for at sikre, at der ved overførsel af midler til bidragsmodtagere anvendes sikre leveringskanaler og pålidelige samarbejdspartnere. Som nævnt ovenfor skal organisationen vurdere risikoen for, at midlerne kan blive misbrugt til finansiering af terrorisme.

Med sikre leveringskanaler og samarbejdspartnere menes de led, som skal sikre, at midlerne når frem til rette bidragsmodtager. Disse led kan omfatte lokale hjælpeorganisationer, der forestår indkøb og distribution af fornødheder til bidragsmodtagere. I mange tilfælde indsamles midler til grupper af bidragsmodtagere, som ikke er nærmere identificeret, f.eks. til katastrofeområder i et bestemt landområde. I sådanne tilfælde vil der efter omstændighederne ikke skulle stilles krav om yderligere identifikation. Men i sådanne tilfælde gælder i endnu højere grad, at organisationen må kunne føle sig rimeligt sikker på leveringskanaler og samarbejdspartnere.

Hvis der er tale om indsamling af støttebeløb til fordel for en på forhånd angivet person eller et antal navngivne personer eller organisationer, skal den eller de pågældende identificeres, og identiteten skal verificeres ved passende legitimation, f.eks. hvor der indsamles til støtte for en politiker, der lever i eksil.

Den almennyttige organisation skal være særlig opmærksom på behovet for at få tilstrækkelige oplysninger om leveringskanaler og samarbejdspartnere, når de videresender midler til de lande, der er opført på FATFs liste over lande, hvor der er forhøjet risiko for terrorfinansiering. Der henvises herved til Finanstilsynet bekendtgørelse nr. 228 af 8. marts 2010 om lande og territorier, hvor der anses at være en særlig risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme (FATF-listen).

Det foreslås i stk. 4, at den almennyttige organisation skal have de fornødne procedurer, herunder skriftlige interne regler, for at sikre, at alle midler er bogført korrekt og anvendt til formål, der er i overensstemmelse med organisationens formål. Kravet skal endvidere sikre, at organisationens medarbejdere overholder de regler, der gælder for organisationen og dens medarbejdere i henhold til hvidvaskloven og i henhold til EUs forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer. Disse forordninger indeholder krav om

indefrysning af midler og underretningspligt til politiet. EU's forordninger gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner om bekæmpelse af terrorisme og sanktioner mod visse lande og territorier. Det forudsættes derfor, at den almennyttige organisation har procedurer, der sikrer, at organisationen overholder disse forordninger.

Med forslaget's stk. 5 foreslås det at indføre et krav om offentliggørelse af oplysninger overfor offentligheden. Oplysningskravet skal omfatte organisationens formål, identiteten af de personer der ejer, kontrollerer og leder organisationens aktiviteter samt årsregnskab. For at opfylde kravet om offentliggørelse vil det være tilstrækkeligt, at den almennyttige organisation lader oplysningerne være tilgængelig på organisationens hjemmeside et sted, hvor oplysningerne naturligt hører hjemme og nemt kan findes. Ændringer skal løbende opdateres. Hvis den almennyttige organisation indsamler bidrag i udlandet, skal oplysningerne tillige være tilgængelige på engelsk. Som ejer forstås fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer organisationen, jf. definitionen i hvidvasklovens § 3, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen gælder i de tilfælde, hvor den almennyttige organisation ikke er en selvejende institution.

Det foreslås i stk. 6, at årsregnskabet skal være revideret af en statsautoriseret eller registreret revisor. Årsregnskabet skal indeholde oplysning om de væsentligste bidragsmodtagere. Er organisationen på baggrund af sit kendskab til bidragsmodtagere, leveringskanaler og samarbejdspartnere tilstrækkeligt sikre på, at midlerne ikke misbruges til finansiering af terrorisme, kan identifikation af væsentlige bidragsydere undlades, hvor disse ønsker at være anonyme. I så fald må årsregnskabet oplyse, at der er modtaget væsentlige bidrag fra bidragsydere, som ønsker at være anonyme, og hvor organisationen har vurderet, at misbrug af midlerne til finansiering af terrorisme på baggrund af det konkrete indsamlingsformål og organisationens procedurer og kontroller må anses for at være lavt. Væsentlighedskriteriet i stk. 7 er relativt set i forhold til organisationens størrelse og aktiviteter, hvorfor grænsen på 100.000 kr. i stk. 3 i denne sammenhæng alene er vejledende.

Efter lovforslaget's stk. 7 foreslås det, at den almennyttige organisation mv. skal opbevare de nævnte identitetsoplysninger i mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse. Dokumenter, data eller andre oplysninger om organisationens aktiviteter skal løbende ajourføres. Hvis der er tvivl om, at de tidligere indhentede oplysninger er korrekte eller tilstrækkelige, skal der indhentes nye oplysninger i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i stk. 2-3. Ophører den almennyttige organisation, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitetsoplysningerne opbevares i overensstemmelse med reglerne.

Med henvisningen til hvidvasklovens § 7, stk. 1 og stk. 4-5, i lovforslaget's stk. 8 foreslås det, at der stilles krav om, at den almennyttige organisation skal undersøge en transaktion nærmere, hvis den har mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til

finansiering af terrorisme. Hvis denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes. Da mistanken vedrører terrorfinansiering, må der kun gennemføres transaktioner efter aftale med Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, der hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag efter at have modtaget underretning skal beslutte, om der skal ske beslaglæggelse. Politiet kan i henhold til retsplejelovens regler i visse tilfælde forlange de oplysninger, der er nødvendige i sagen, udleveret fra de af loven omfattede virksomheder og personer.

Det foreslås med forslaget stk. 9, at reglerne i § 26 og § 27, stk. 1-2, om tavshedspligt og ansvar også gælder for de almennyttige organisationer mv. Henvisningen til § 26 indebærer, at de underretninger og oplysninger, som organisationen og dens ansatte i god tro videregiver i medfør af § 7, og standsning af transaktioner i medfør af § 7, stk. 4, ikke påfører organisationen eller dens medarbejdere nogen form for ansvar. Videregivelse af oplysninger i forbindelse hermed anses ikke som et brud på en eventuel tavshedspligt. Henvisningen til § 27, stk. 1-3, indebærer, at organisationen og dens medarbejdere samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for den almennyttige organisation, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om terrorfinansiering. Oplysninger om, at der er givet underretning efter § 7, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse af, om der er tale om hvidvask eller finansiering af terrorisme, kan videregives til de myndigheder og organisationer, der påser lovens overholdelse, herunder Finanstilsynet. I henhold til stk. 3 forhindrer forbuddet i stk. 1 ikke advokater, revisorer, eksterne bogholdere og skatteydere i at fraråde deres klient at udøve ulovlig virksomhed.

Med lovforslagets stk. 10 foreslås det at udvide den kreds, som er omfattet af bestemmelserne således, at personer, der indsamler midler til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller andre almennyttige formål i udlandet, eller som videresender midler ud af landet, der er indsamlet til de nævnte formål uanset, at disse personer ikke udgør en organisation, tillige er omfattet. Med personer forstås enkeltpersoner eller flere personer, der optræder på grundlag af fælles eller koordineret initiativ uden, at der er tale om en organisation, som omhandlet i stk. 1.

Der henvises til punkt 2.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (hvidvaskloven § 34 a-d)

§ 34 a

Det foreslås, at Finanstilsynet skal påse, at almennyttige organisationer overholder kravene i lovforslagets § 16 a og EU's forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Finanstilsynet skal have beføjelser, som modsvarer de beføjelser, som gælder for tilsynet med andre personer og virksomheders

overholdelse af hvidvaskloven. Dette omfatter oplysningspligt for de almennyttige organisationer, mulighed for Finanstilsynet til at få adgang uden retskendelse til lokaler mv. samt mulighed for at påbyde organisationer indenfor en frist fastsat af tilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af reglerne. Påbud meddelt af Finanstilsynet kan i henhold til den gældende § 36 indbringes for Erhvervsankenævnet.

§ 34 b

Det foreslås i stk. 1, at Finanstilsynets ansatte, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e, er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i de nævnte tilsynsmyndigheders drift, og eksperter, der handler på tilsynsmyndighedernes vegne. Med personer, der udfører serviceopgaver, menes f.eks. rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tavshedspligten omhandler udelukkende fortrolige oplysninger samt oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed. Tavshedspligten omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder. Således er oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin regulerings- og informationsvirksomhed, ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en finansiel virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Ved oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige, forstås oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, f.eks. regnskaber og selskabsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som er blevet offentliggjort ad andre kanaler, så det er blevet almindeligt kendt.

Den skærpede tavshedspligt indebærer, at det er strafbart for tilsynets medarbejdere at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet, og at der ikke er adgang til aktindsigt i tilsynssager efter reglerne i offentlighedsloven.

Det foreslås i stk. 2, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Det foreslås i stk. 3, at bestemmelsen i stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en række indenlandske og udenlandske tilsynsmyndigheder mv., som har en legitim interesse i at modtage disse oplysninger til varetagelse af deres opgaver. Bestemmelsen er opbygget på den måde, at fortrolige oplysninger, der kan videregives til danske myndigheder m.fl., opregnes i

nr. 1-7. Fortrolige oplysninger, der kan videregives til myndigheder mv. inden for EU og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, opregnes i nr. 8, og i nr. 9 opregnes myndigheder i lande uden for den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det bemærkes, at oplysninger til udenlandske myndigheder kun må videregives efter et absolut "need-to-know"-princip. For så vidt angår udenlandske tilsynsmyndigheder skelnes mellem tilsynsmyndigheder i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. nr. 8, samt myndigheder i tredjelande, jf. nr. 9.

Det foreslås i stk. 4, at der alene kan ske videregivelse til de tilsynsmyndigheder, som er nævnt i stk. 3, nr. 9, på baggrund af en international samarbejdsaftale, og under forudsætning af, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås i stk. 5, at alle, der i henhold til stk. 3, nr. 1-7, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Det foreslås i stk. 6, at videregivelse efter stk. 3, nr. 8-9, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, alene kan ske, såfremt de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i stk. 7, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynsmyndighedens afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Der henvises til punkt 2.13.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 34 c

Ændringen er alene af lovteknisk karakter, idet den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende § 34 a vedrører advokatrådets tilsyn med advokater på hvidvaskområdet. Formålet med at flytte bestemmelsen er at bevare systematikken i kapitel 8.

Der henvises til punkt 2.11.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 34 d

Det foreslås, at afgørelser og beslutninger om politimæssig efterforskning, som Finanstilsynet måtte træffe i henhold til § 32, stk. 5, § 34, stk. 7, eller § 34 a, stk. 4, skal offentliggøres. Det er en forudsætning for offentliggørelse af afgørelsen, at denne efter tilsynsmyndigheden vurdering er af væsentlig betydning. Dette vil være tilfældet, hvis der er tale om afgørelser, der vedrører fortolkningsspørgsmål eller andet, eller hvis offentligheden vurderes at have en interesse i at få kendskab til personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i den omhandlede regulering og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering.

Advokatrådets afgørelser i henhold til forslaget til § 34 c, stk. 2, der svarer til den gældende § 34 a, stk. 2, er ikke omfattet af bestemmelsen. Dette skyldes, at der i henhold til retsplejeloven gælder særlige regler for advokater, der ikke overholder gældende love og regler. I tilfælde af grove overtrædelser eller ved en advokats manglende efterlevelse af Advokatrådets påbud, skal sagen forelægges for Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 126 om overtrædelse af god advokatskik. Advokatnævnet offentliggør alle afgørelser, hvori nævnet pålægger advokater bøder på 10.000 kr. eller mere.

Offentliggørelse med angivelse af navn på den person eller virksomhed, som afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vedrører, skal finde sted i de situationer, hvor tilsynsmyndigheden vurderer, at offentligheden har en interesse i at få oplysninger om personer og virksomheder, som på et eller flere væsentlige områder har undladt at overholde krav i hvidvaskloven og derved har forøget risikoen for at blive misbrugt til hvidvask eller terrorfinansiering. Af væsentlige områder kan nævnes kravet om identifikation og legitimation af kunder, indhentelse af oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf, overvågning af kundetransaktioner, opmærksomhedspligt og undersøgelsespligt i forhold til visse usædvanlige og komplekse transaktioner eller transaktioner, der har relation til lande på FATF's liste over højrisikolande, underretningspligt til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i tilfælde af mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme samt pligt til at opbevare oplysninger i 5 år.

Det foreslås med lovforslagets stk. 2, at offentliggørelse efter stk. 1 med angivelse af navn ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod. Offentliggørelse må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen, hvilket indebærer, at det offentliggjorte materiale ikke må indeholde oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, samt oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, som oplysningen angår. Dette

omfatter dog ikke den risiko for økonomiske tab, som personen eller virksomheden måtte lide på grund af forringet omdømme som følge af afgørelsen.

Det offentliggjort materiale må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag afgørelser af almen interesse i anonymiseret form. Hvis en afgørelse eller beslutning om politimæssig efterforskning fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det f.eks. vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen, vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til den eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse eller beslutning om politimæssig efterforskning er blevet undladt af hensyn til den politimæssige efterforskning, kan efterfølgende offentliggørelse af afgørelsen finde sted med angivelse af navn, når disse hensyn ikke længere er til stede. Dette gælder dog kun i en periode på op til to år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager over tid, samt af administrative årsager.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår afgørelsen eller beslutningen om politimæssig efterforskning vil blive offentliggjort. Dette vil dog i praksis ske kort efter, at afgørelsen er truffet, men efter virksomheden er blevet orienteret.

Således som offentliggørelsesbestemmelsen foreslås formuleret, træffes der ikke en afgørelse om offentliggørelse, idet det ikke er op til Finanstilsynet at vælge, hvorvidt en afgørelse skal offentliggøres. Kravet om offentliggørelse følger direkte af bestemmelsen. Som følge heraf kan offentliggørelsen ikke påklages.

Der henvises til punkt 2.12.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (hvidvaskloven § 37, stk. 1)

Det foreslås, at forsætlig og grov uagtsom overtrædelse af kravene til de almennyttige organisationer straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler.

Der henvises til punkt 2.11.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (hvidvaskloven § 37, stk. 5)

Det foreslås, at den almennyttige organisation straffes med bøde, hvis den ikke efterkommer et påbud, der er givet af Finanstilsynet, jf. forslaget § 34 a, stk. 4.

Der henvises til punkt 2.11.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1 (værdipapirhandelsloven)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (værdipapirhandelslovens § 39 b)

Med lovforslaget foreslås det at bemyndige Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om forbud mod short-selling, så bemyndigelsen ikke alene gælder aktier men alle former for værdipapirer samt adgang til at fastsætte nærmere oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling. De nationale oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår forventes at afløse det midlertidige forbud mod short-selling i aktier udstedt af pengeinstitutter, som er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1004 af 10. oktober 2008 om short-selling, som blev indført i forbindelse med Bankpakken, og som fortsat er i kraft i dag.

Den 2. marts 2010 offentliggjorde CESR (Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) en rapport, der anbefaler, at der indføres paneuropæiske offentliggørelsesregler om short-selling. Rapporten har derudover til formål at fungere som teknisk rådgivning om, hvorledes indholdet af reglerne bør være. På den baggrund forventes der fremsat et forslag til regulering af oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår vedrørende short-selling på europæisk plan. Såfremt et sådant forslag følger den sædvanlige EU-lovgivningsproces, er det sandsynligt, at det vil tage mindst to år inden, at et offentliggørelsesregime er blevet udformet, vedtaget og implementeret. Lovforslaget skal sikre, at Finanstilsynet kan fastsætte nationale oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår, indtil EU-reguleringen skal være gennemført i national ret. Herefter forventes hjemlen benyttet til at gennemføre de forventede EU-oplysningsforpligtelser og øvrige vilkår om short-selling.

De nationale oplysningskrav og øvrige vilkår forventes udarbejdet efter drøftelser med branchen med udgangspunkt i CESRs anbefalinger på området.

Der henvises til punkt 2.14.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (værdipapirhandelslovens § 83, stk. 13)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 4 (værdipapirhandelslovens § 84, stk. 11)

Med lovforslaget skabes en udtrykkelig hjemmel til, at Fondsrådet kan delegerer sin kompetence til Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden for deres respektive ressortområder. Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af vidtgående betydning for aktørerne på værdipapirmarkedet (børsområdet). Endvidere kontrollerer rådet, om reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt (regnskabsområdet). Fondsrådet har delegeret sin kompetence for enkelte sagstyper omfattet af rådets kontrol med børsområdet, jf. denne lovs § 84, stk. 2, nr. 1, og den foretagne delegation omfatter kun sager, der overgives til politimæssig efterforskning. Delegationen er foretaget på områder, hvor rådet har fastlagt en klar og utvetydig praksis for vurderingen af de pågældende sager. Delegationen omfatter således kun tilfælde, hvor Fondsrådet tidligere har besluttet at oversende en sag til politimæssig efterforskning i en række sager med sammenligneligt gerningsindhold.

For Fondsrådets kontrol med reglerne for finansiell information i årsrapporter og delårsrapporter, jf. denne lovs § 84, stk. 3, gælder det i dag, at væsentlige og principielle sager altid skal behandles direkte af Fondsrådet. Fondsrådet har gennem sit virke fastlagt en praksis for, hvilke fravigelser af regnskabsreglerne, som er væsentlige for det finansielle marked, herunder regnskabsbrugere. I denne forbindelse har flere sagstyper vist sig ukomplicerede, og Fondsrådets gentagne behandling af sammenlignelige sager har fået karakter af rutinesager, hvor sagens udfald er klart. Eksempler på sådanne tilfælde er blandt andet sager om mangelfuld ledelsespåtegning, hvor der har manglet en erklæring fra ledelsen om, at ledelsesberetningen indeholder en retvisende gennemgang af udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold. Tilsvarende kan nævnes sager om manglende oplysninger om principper for indregning af finansielle instrumenter, der fratager regnskabsbrugeren oplysning om hvilke regnskabsprincipper, der er anvendt ved udarbejdelsen af regnskabet. Endelig kan nævnes sager om anvendelse af forkerte sammenligningstal i finansielle virksomheders halvårsrapporter. Da Fondsrådet har behandlet flere af disse sagstyper, og da praksis

herfor er fastlagt, findes det hensigtsmæssigt, at rådet kan delegere sådanne sager til behandling ved et af sekretariatene, dvs. Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For både børs- og regnskabskontrollen gælder, at den foreslåede ændring giver Fondsrådet mulighed for at delegere både principielle og væsentlige sager til sekretariatene. Ændringen betyder, at rådet i alle sagstyper kan delegere sager, hvor rådet har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af rådets vurdering af den pågældende sagstype, og hvor sagerne har fået karakter af rutinesager. Muligheden for delegation af principielle sager, der ikke kan være rutinesager, er med den nye bestemmelse imidlertid også en mulighed. Det kan være relevant med henblik på at skabe fleksibilitet i sagsgangen således, at Fondsrådet eksempelvis kan delegere en endelig afgørelse eller beslutning til sekretariatet i tilfælde, hvor rådet vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådan tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor rådet ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor rådet har tillid til, at Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt rådet på ny.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (værdipapirhandelslovens § 84 a, stk. 6, nr. 18)

Udgangspunktet er, at Finanstilsynets ansatte, under ansvar efter straffeloven, er forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Denne tavshedspligt er udmøntet i værdipapirhandelslovens § 84 a, ligesom der i bestemmelsen er opregnet en række undtagelser.

Ved lovforslaget ændres undtagelsesbestemmelsen i § 84 a, stk. 6, nr. 18, således, at Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg erstattes af Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed. Ligesom tidligere vil der være mulighed for, at fortrolige oplysninger kan videregives fra Finanstilsynet til Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed.

Ændringen er begrundet i, at der i europæisk regi oprettes en ny værdipapirtilsynsmyndighed, ESMA, og et nyt europæisk råd, Det Europæiske Råd for Systemiske Risici, hvortil det kan blive nødvendigt – som ed i disses arbejde – at udlevere oplysninger fra Finanstilsynet.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (værdipapirhandelslovens § 84 c, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Fondsrådet.

Der foretages i dag offentliggørelse af Fondsrådets afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der er derimod ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondsrådet. Fondsrådets kompetence omfatter for det første sager, som er principielle eller som har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet, jf. 84, stk. 2, nr. 1. Endvidere omfatter Fondsrådets kompetence kontrol med, at regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter for udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, er overholdt, jf. § 84, stk. 3. Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Fondsrådet har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til sekretariatet, her Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid politianmeldelser som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder, herunder investorerne på værdipapirhandelsmarkedet. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelsen af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Fondsrådet med de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Fondsrådet. Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis strakskursmanipulation et vigtigt præventivt signal. Tilsvarende sender offentliggørelse i sager om manglende udarbejdelse af prospekt en vigtig oplysning til markedet, dvs. de involverede investorer, om, at et prospekt endnu udestår og kan forventes. Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter en klar og utvetydig delegation fra Fondsrådet. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Fondsrådet, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Fondsrådet selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en

afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (værdipapirhandelslovens § 84 d, stk. 2, nr. 9)

Med den foreslåede ændring sikres det, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre påtaler, som er meddelt fysiske og juridiske personer i forbindelse med overtrædelse af reglerne om short-selling af værdipapirer, herunder forbud, oplysningsforpligtelse og øvrige vilkår for short-selling udstedt i medfør af lovforslagets § 3, nr. 3 (værdipapirhandelslovens § 39 b). En offentliggørelse vil indeholde navnet på den fysiske eller juridiske person, der har overtrådt reglerne og navnet på den udsteder af aktier, hvori der er sket short-selling.

Der henvises til punkt 2.15.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (værdipapirhandelslovens § 84 d, stk. 2, nr. 11-12)

Med den foreslåede ændring af § 84 d, stk. 2, sikres det, at Finanstilsynet får mulighed for at offentliggøre påtaler som er meddelt fysiske og juridiske personer i forbindelse med overtrædelse af reglerne om overtagelsestilbud, jf. værdipapirhandelslovens § 31, stk. 1, og § 32, stk. 1-4, og reglerne om værdipapirhandleres indberetning af transaktioner og offentliggørelse af priser og transaktioner, jf. § 33, stk. 2 og 4, 33 a, stk. 1 og 2, og § 33 b, stk. 1, samt bestemmelser udstedt i medfør af § 33 stk. 5, § 33 a, stk. 4, og 33 b, stk. 3 og 4.

Der henvises til punkt 2.15.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 (værdipapirhandelslovens § 93, stk. 5)

Det foreslås at erstatte ”Det Europæiske Fællesskabs” med ”Den Europæiske Unions” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 4

Til nr. 1 (lov om en garantifond for indskydere og investorer)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om en garantifond for indskydere og investorer kapitel 9 a)

Med § 23 b, stk. 1, foreslås der indført en bemyndigelse til, at afgørelser truffet af Garantifondens bestyrelse kan indbringes for Finanstilsynet. De afgørelser, der kan indbringes for Finanstilsynet, kan bl.a. være afgørelser om bidragspligt, bidrag, herunder beregning og opkrævning, samt afgørelser i relation til filialers tilslutning til den danske garantiordning.

Med den foreslåede stk. 2 tildeles Finanstilsynet kompetence til at fastsætte nærmere regler for klageadgangen. Denne mulighed indføres for at tage højde for den situation, der potentielt kan opstå som følge af Garantifondens kompetence til at deltage aktivt i afviklingen af nødlidende pengeinstitutter.

Med den foreslåede § 23 c indføres en klageadgang for Finanstilsynets afgørelser. Bestemmelsen indebærer, at alle afgørelser, som Finanstilsynet træffer med hjemmel i lov om en garantifond for indskydere og investorer og regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Fondens vedtægter, kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Formålet med bestemmelsen er at indsætte bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter bekendtgørelse nr. 720 af 21. juni 2007 om Garantifonden for Indskydere og Investorer, er udstedt.

Der henvises til punkt 2.16.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 8, stk. 2-4)

Med den foreslåede ændring i § 8, stk. 2, er der tilsigtet en byrdelettelse for foreningens bestyrelse, idet antallet af dokumentation, som skal indsendes, nedsættes.

Ved den foreslåede ændring i § 8, stk. 3, foretages en konsekvensrettelse som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Dette gør sig tilsvarende gældende for så vidt angår den foreslåede ændring i § 8, stk. 4, hvor der foretages en konsekvensrettelse som følge af den nye selskabslov (lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber), således at det ved anmeldelse og registrering af foreninger er selskabslovens regler, der finder anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Der henvises til punkt 2.17.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 78, stk. 3)

Med den foreslåede ændring af § 78, stk. 3, berigtiges en fejl i den konsekvensrettelse af bestemmelsen, som blev foretaget med § 10, nr. 12, i lov nr. 516 af 12. juni 2009, hvorved en del af bestemmelsen udgik.

Det foreslås, at foreningen skal offentliggøre visse dokumenter i forbindelse med fusion, spaltning, sammenlægning og deling på sit kontor, hjemmeside eller på tilsvarende måde, idet foreningernes dokumenter ikke kan offentliggøres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens informationssystem. Endvidere foreslås det, at foreningen i Statstidende skal bekendtgøre oplysning om, at disse dokumenter kan rekvireres på foreningens kontor.

Til nr. 4 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 116, stk. 2)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 5 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123, stk. 6, nr. 17)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtede til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved den foreslåede bestemmelse åbnes der op for, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed samt organer etableret af denne myndighed skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger. Det foreslås, at der indsættes en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed og organer etableret af denne myndighed samt Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123 a, stk. 1, 1. pkt.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 1273 af 16. december 2009 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og forskellige andre love § 116, stk. 1. Der er ikke tilsigtet en materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 8 (lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. § 123 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssige efterforskning, som foretages efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Der foretages i dag offentliggørelse af rådsafgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Fondsrådets kompetence efter denne lov omfatter, jf. § 116, stk. 1, 3. pkt., kontrol med, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 55-65 samt regler udstedt i medfør af § 68 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2-5, og § 83 b.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. lov om finansiel virksomhed § 345, stk. 2. Det følger af lovens § 117, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med eller registreringen af investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2.

Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på værdipapirhandelsmarkedet.

Kun det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor blandt andet med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive virksomhed efter denne lov et vigtigt præventivt signal.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil af Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan ankes. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (lov om forsikringsformidling)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om forsikringsformidling § 49 a, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der er derimod ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af denne lovs § 44, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd med de sager, som oversendes direkte til politimæssig efterforskning af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i

sager om eksempelvis manglende tilladelse til at drive virksomhed efter denne lov et vigtigt præventivt signal.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstaltes efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstaltes af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstaltes efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning, alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (lov om firmapensionskasser)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om firmapensionskasser § 46 d, stk. 1, nr. 7, litra a, og § 65 d, stk. 1)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (lov om firmapensionskasser § 66 a, stk. 6, nr. 18)

Som udgangspunkt er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffeloven forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Der åbnes op for, at Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici skal kunne indhente oplysninger fra Finanstilsynet i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om firmapensionskasser § 66 a, stk. 8)

Som udgangspunkt er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, med hensyn til disse oplysninger undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet. Der indsættes en særlig bestemmelse, som sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem de europæiske tilsynskomiteer og Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Bestemmelsen stammer fra forordningsforslagene, og gengivelsen i loven er alene begrundet i praktiske hensyn.

Der henvises til punkt 2.9.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om firmapensionskasser § 66 c, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af lovsen § 65, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor blandt andet med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer. Med ligestillingen af de to situationer vil af Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer. Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 25 q, stk. 4, 2. pkt.)

Forslaget indebærer, at den eksisterende hjemmel i § 25 q, stk. 4, til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) udvides til også at omfatte regler om intern revision således, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler for ATP om intern revision svarende til de regler, der er fastsat for finansielle virksomheder med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. ATP har allerede frivilligt oprettet intern revision. De påtænkte regler vil derfor alene lovfæste reglerne for dennes virke.

Der henvises til punkt 2.19.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 1, nr. 7, litra a)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 4 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 f)

Med lovforslaget foreslås den gældende adgang i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 d til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 26 d, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Arbejdsmarkedets Tillægspension højst investere 10 procent af sine aktiver i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 26 b, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Arbejdsmarkedets Tillægspension dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Arbejdsmarkedets Tillægspension kan dokumentere anvendelse af et princip om ”prudent person” for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct., svarende til det krav, der stilles ved meddelelse af dispensation til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om ”prudent person” skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som Arbejdsmarkedets Tillægspension imidlertid ikke er omfattet af.

Arbejdsmarkedets Tillægspension må i overensstemmelse hermed således kun investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om”, jf. artikel 132, stk. 2.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet”. Aktiverne skal også investeres på en måde, der ”passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål”. Ved vurderingen af om Arbejdsmarkedets Tillægspension overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Arbejdsmarkedets Tillægspension kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Arbejdsmarkedets Tillægspension skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, som sådanne investeringer måtte påføre Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal holdes på ”et forsigtigt niveau”, og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension skal undgå ”dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed”.

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Desuden foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 26 d, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 27 g, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Der foretages i dag offentliggørelse af Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af denne lovs § 27, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sager, som falder under rådets kompetence, altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor bl.a. med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis overtrædelse af regnskabsregler et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere undergivet tilsvarende regler efter den øvrige finansielle lovgivning.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle

Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (lov om arbejdsskadesikring)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om arbejdsskadesikring § 67, stk. 3, 2. pkt.)

Forslaget indebærer, at den eksisterende hjemmel i lov om arbejdsskadesikring § 67, stk. 3, til at fastsætte regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) udvides til også at omfatte regler om intern revision således, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler for AES om intern revision svarende til de regler, der er fastsat for finansielle virksomheder med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. AES har allerede frivilligt oprettet intern revision. De påtænkte regler vil derfor alene lovfæste reglerne for dennes virke.

Der henvises til punkt 2.18.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (lov om arbejdsskadesikring § 70 c)

Den gældende adgang i lov om arbejdsskadesikring § 70 c til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne foreslås udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 70, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring højst investere 10 pct. af sine aktiver i "andre lån og værdipapirer", som ikke omfattes af § 69, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan dokumentere anvendelse af et princip om "prudent person" for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. svarende til det krav, der stilles ved dispensation til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om "prudent person" skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring imidlertid ikke er omfattet af.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring må i overensstemmelse hermed således kun investere "i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om", jf. artikel 132, stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der "garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet". Aktiverne investeres også på en måde, der "passer til arten og varigheden af forsikrings- og genforsikringsforpligtelserne. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle forsikringstageres og begunstigedes interesser bedst, under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsmål". Ved vurderingen af om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring overholder disse krav, skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal endelig holdes på "et forsigtigt niveau" og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal undgå "dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed".

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, sådanne investeringer måtte påføre Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer i unoterede aktiver har en særlig lang investeringshorisont.

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Desuden foreslås det at indsætte en hjemmel for Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 70, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om arbejdsskadesikring § 76 b, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af lovens § 71, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor blandt andet med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (lov om arbejdsskadesikring § 79, stk. 2)

Det foreslås at erstatte ”De Europæiske Fællesskabers” med ”Den Europæiske Unions”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 10

Til nr. 1 (lov om Lønmodtagerens Dyrtdidsfond)

Det foreslås at erstatte ”Fællesskabet” med ”Unionen” overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 2 (lov om Lønmodtagerens Dyrtidsfond § 6 b, stk. 1, nr. 7, litra a)

Det foreslås at erstatte ”fællesskabsretlige” med ”EU-retlige”. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til nr. 3 (lov om Lønmodtagerens Dyrtidsfond § 6 h)

Adgangen i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond § 6 h til at dispensere fra placerings- og spredningsreglerne foreslås udvidet, så Finanstilsynet kan meddele dispensation fra grænsen i § 6 d, stk. 2. Ifølge denne bestemmelse må Lønmodtagernes Dyrtidsfond højst investere 10 pct. af sine aktiver i ”andre lån og værdipapirer”, som ikke omfattes af § 6 b, stk. 1, nr. 1-11, f.eks. unoterede aktier.

Denne begrænsning blev oprindeligt indført for at skabe parallelitet til de tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed. Paralleliteten ønskes opretholdt i forbindelse med, at der nu indføres adgang til at dispensere fra den tilsvarende 10 pct.-grænse i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet vil efter en konkret vurdering af en ansøgning kunne meddele Lønmodtagernes Dyrtidsfond dispensation. Ved vurderingen af en ansøgning vil Finanstilsynet lægge vægt på, om Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan dokumentere anvendelse af et princip om ”prudent person” for de investeringer i unoterede aktiver m.v., der ligger ud over de 10 pct. svarende til det krav, der stilles ved dispensation til forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Princippet om ”prudent person” skal således forstås i overensstemmelse med artikel 132 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), som Lønmodtagernes Dyrtidsfond imidlertid ikke er omfattet af.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond må i overensstemmelse hermed således kun investere ”i aktiver og instrumenter, hvortil der knytter sig risici, som det pågældende selskab på korrekt vis kan identificere, måle, overvåge, forvalte, kontrollere og rapportere om”, jf. artikel 132, stk. 2.

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal desuden i overensstemmelse med artikel 132, stk. 2, investere alle aktiver på en måde, der ”garanterer den samlede porteføljes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet”. Aktiverne investeres også på en måde, der passer til arten og varigheden af Lønmodtagernes Dyrtidsfonds forpligtelser. Disse aktiver investeres på en måde, der tjener alle medlemmernes interesser bedst. Ved vurderingen af om Lønmodtagernes Dyrtidsfond overholder disse krav skal der tages behørigt hensyn til, at principperne i direktivet er formuleret som gældende for en virksomheds samlede portefølje, hvorimod kravene for Lønmodtagernes Dyrtidsfond kun skal gælde for en begrænset del af investeringerne.

Det fremgår af direktivet, at investeringer og aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked, skal endelig holdes på "et forsigtigt niveau" og aktiverne skal diversificeres. Dermed menes, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal undgå "dels en uforholdsmæssig afhængighed af et bestemt aktiv, en bestemt udsteder, en bestemt koncern eller et bestemt geografisk område, dels en uforholdsmæssig akkumulering af risici i porteføljen som helhed".

En dispensation kan kun meddeles for en tidsbegrænset periode. Ved fastlæggelsen af udløbstidspunktet kan Finanstilsynet lægge vægt på, om de pågældende investeringer har en særlig lang investeringshorisont.

Lønmodtagernes Dyrtingsfond skal ved ansøgningen redegøre for, hvordan der i risikoprofilen vil blive taget hensyn til den forøgede risiko, sådanne investeringer måtte påføre Lønmodtagernes Dyrtingsfond.

Finanstilsynet kan endelig efter en konkret vurdering gøre en dispensation betinget af øget indberetningspligt overfor tilsynet.

Desuden foreslås det at indsætte en hjemmel for Finanstilsynet til at meddele dispensation fra investeringsgrænsen på 40 pct. i § 6 h, stk. 1, nr. 4, om visse aktiver, der er udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, m.fl., og som for hver virksomhed m.v. udgør mere end 5 pct. Dette sker for at skabe parallelitet til § 168 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der kan meddeles dispensation fra § 163, stk. 1, nr. 4.

Der henvises til punkt 2.6.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lov om Lønmodtagerens Dyrtingsfond § 10 g, stk. 1, 4. pkt.)

Det foreslås, at Finanstilsynet fremover skal offentliggøre de afgørelser og beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning, som foretages efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

I dag offentliggøres Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelser og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Derimod er der ikke hjemmel til at offentliggøre de tilfælde, hvor Finanstilsynet træffer en tilsvarende afgørelse eller beslutning efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd.

Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence omfatter sager, som er principielle, eller som har videregående betydelige følger for de finansielle virksomheder, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af lovens § 10, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven inden for rådets kompetenceområde, jf. § 345, stk. 2, i lov om finansiel

virksomhed. Det vurderes, at offentliggørelse af sådanne sager altid vil have en interesse for de nævnte virksomheder, henholdsvis aktørerne på de finansielle markeder.

Det Finansielle Virksomhedsråd har i særlige tilfælde delegeret en del af sin kompetence til Finanstilsynet. Delegationen omfatter overgivelse af bestemte sager til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet anser altid en politianmeldelse som et væsentligt processuelt skridt, der er af interesse for aktørerne på de finansielle markeder. Det ønskes derfor blandt andet med den foreslåede ændring at ligestille offentliggørelse af de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning af Finanstilsynet efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd og de sager, som oversendes til politimæssig efterforskning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd.

Endvidere tjener offentliggørelse af de afgørelser og politianmeldelser, som foretages af Finanstilsynet efter delegation, et væsentligt præventivt formål. Således sender politianmeldelser i sager om eksempelvis overtrædelse af regnskabsregler et vigtigt præventivt signal til potentielle lovovertrædere undergivet tilsvarende regler efter den øvrige finansielle lovgivning.

Det findes ikke hensigtsmæssigt, at der ved offentliggørelse skelnes mellem de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles efter beslutning direkte af Det Finansielle Virksomhedsråd og de afgørelser og politianmeldelser, som foranstalles af Finanstilsynet efter en klar og utvetydig delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd. Det foreslås med denne ændring, at der sker en ligestilling af pligten til at offentliggøre i de to situationer.

Med ligestillingen af de to situationer vil Finanstilsynets afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som foranstalles efter delegation fra Det Finansielle Virksomhedsråd, være undergivet de samme processuelle regler, som de afgørelser og beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, som Det Finansielle Virksomhedsråd selv træffer.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Endvidere kan der ikke ske offentliggørelse af sager, som vedrører enkeltpersoner, eller hvis offentliggørelsen vil kunne skade en politimæssig efterforskning. Det forudsættes i denne forbindelse, at en offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed.

Offentliggørelse af en afgørelse eller en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning indebærer ikke, at sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil som udgangspunkt ikke være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Der henvises til punkt 2.8.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (møntlovens § 4, stk. 1)

Der er alene tale om en sproglig rettelser af den gældende bestemmelse, som manglede et ”er” efter ”medmindre de”.

Til nr. 2 (møntlovens § 4, stk. 2 og 3)

Med forslagetets stk. 2 foreslås det, at mønter, der enten er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, ikke er lovlige betalingsmidler.

Det følger af bemærkningerne til møntloven, at statens kasser og Danmarks Nationalbank i videst muligt omfang skal modtage beskadigede og slidte mønter. Med denne nye bestemmelse tydeliggøres det, at statens kasser og Nationalbanken ikke er forpligtede til at ombytte mønter, der ikke længere er lovlige betalingsmidler, enten fordi de er meget slidte eller beskadigede, eller fordi de har været udsat for en behandling, der har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificeret mønten.

Det vil være op til en skønsmæssig vurdering at afgøre, hvornår mønterne er væsentligt beskadigede eller slidte, således at ombytning kan afvises. Vejledende for vurderingen kan bl.a. være, at mønterne er så slidte eller beskadigede, at de kan være sværere at anvende, f.eks. i møntautomater, og at brugerne vil kunne blive i tvivl om mønternes ægthed.

Mønter der har været udsat for en behandling, som med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, skal ses i modsætning til de tilfælde, hvor mønter er blevet uegnede til at være i omløb, fordi de er blevet slidte eller beskadigede ved et uheld, eksempelvis en mønt tabt i en vaskemaskine eller på grund af lang tids cirkulation. I de to sidstnævnte tilfælde kan mønterne fortsat ombyttes, idet bestemmelsen ikke sigter på at ramme private indløserne eller indløserne af ”ønskebrøndsmonter”, der typisk ikke er væsentligt beskadigede. Tilliden til mønt som lovligt betalingsmiddel svækkes således ikke.

Med behandling som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger tænkes på mønter, der er blevet beskadigede på grund af kemisk eller lignende manipulation. Hermed gives der statens kasser og Danmarks Nationalbank mulighed for at kunne afvise ombytning af mønter, der bl.a. kan tænkes at udgøre en helbredsrisiko for de medarbejdere, der tager imod og viderebehandler de beskadigede mønter. Som ved de foreslåede EU-regler får statens kasser og Danmarks Nationalbank hermed også mulighed for rent administrativt at kræve af indløserne, at der på emballagen, som mønterne indleveres i, klart anføres, hvis mønterne har været udsat for kemisk behandling, og i så fald hvilken.

Med forslaget til stk. 3 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til efter behov at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvornår en mønt er så slidt eller beskadiget, at den ikke længere bør anses for lovligt betalingsmiddel, eller udfyldende regler om, hvornår der har været tale om en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger.

Der henvises til punkt 2.19.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1 (lov om finansiel stabilitet)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 13

Til nr. 1 (lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 14

Til nr. 1 (lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 15

Til nr. 1 (lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.)

Det foreslås at erstatte "Fællesskabet" med "Unionen" overalt i loven. Med vedtagelsen af Lissabontraktaten, EU-Tidende nr. C 306 af 14. december 2007, udgik Fællesskabet, og erstattedes af Unionen, der samtidig tillægges én juridisk personlighed. Der er ikke tilsigtet nogen materiel ændring af bestemmelserne.

Til § 16

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Det foreslås i stk. 2, at ændringerne i lov om finansiel virksomhed vedrørende ophævelse af reglerne i §§ 129-139, med deraf følgende konsekvensrettelser, træder i kraft 1. juli 2010, af hensyn til, at der skal udarbejdes en bekendtgørelse.

Stk. 3 er en overgangsbestemmelse i lov om en garantifond for indskydere og investorer, som indebærer, at klager som på tidspunktet for ikrafttrædelsen af reglerne, er indgivet, eller som indgives over forhold, som er indtrådt i perioden fra den 1. oktober 2010 og frem til ikrafttrædelsen den 1. januar 2011, skal behandles efter reglerne som foreslået i § 4, nr. 2, i dette lovforslag.

Til § 17

Ændringerne af lov om finansiel virksomhed finder ikke direkte anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder på Færøerne og i Grønland. De ændringer, der følger af EU-retsakter finder ikke direkte anvendelse for finansielle virksomheder på Færøerne og i Grønland. Forslagene ændrer imidlertid i bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, som også er sat i kraft på Færøerne og i Grønland. Ændringerne kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.